

indhold:

NR 5 FREDAG

LERBJERG LEJREN SL 12

DEN 3/8 '79

- + SLLS OPSAMLERING AF FAMILIE - OG SEXUALDISKUSSIONER
- + SPØRGSMÅL TIL OPSAMLERINGEN AF LEJREN
- + OPSAMLERING AF ERNÆRINGSDISKUSSIONER OM
KVINDEBEVÆGSELSEN, FAGLIGT ARBEJDE OG
UDVALGTE SES ARBEJDE,

MAGTENS BOK (GRIT)

DAG SØSTAD'S KVINDESYN (DORTHE OG TANNA)

Skal KAF have en familie- og seksualpolitik?

En af de ting grupperne har været inde på diskussionen om familie- og seksualpolitik er, om det i det hele taget er vigtigt, at KAF skal have en politik på disse områder. Er det at tage den slags spørgsmål op en del af ligestillingskampen eller er det navlebeskuelse og sludregruppesnak, der ikke bør bruges i klassekampen, som nogen har udtrykt det.

SVT er af den opfattelse, at det er vigtigt, at KAF får udarbejdet en familie- og seksualpolitik. Disse områder er en del af arbejderklassens liv og hverdag. Undertrykkelsen af arbejderklassen kommer ikke kun i produktionen - men også i reproduktionen. Familienstruktur rammer for arbejderklassens liv som sådan. Det at produktionen foregår på kapitalistisk vis betyder, at der ikke tages hensyn til os som mennesker - profitten er højt hævet over menneskelige hensyn. Vi er fremmedgjorte i forhold til det vi producerer, vi bliver ligegyldige overfor det - og denne ligegyldighed har også tendens til at slå ind i de mellem menneskelige relationer. Kapitalen er ude på at presse mest muligt ud af os, selv om vi ikke har overskud til noget, når vi kommer hjem, bliver vores eget problem. Detop fordi vi er så hårdt presset på jobbet, når vi mere der skal kompenseres for, når vi kommer hjem, de menneskelige og følelsesmæssige behov, der skal opfyldes, bliver større, samtidig med, at vores mulighed for at opfylde og få opfyldt disse behov ferringes. Vold er ikke et ukendt begreb i arbejderklassens familier, fordi overskudet til at løse problemer og til sigelser simpelthen ikke er tilstede.

En del af kapitalens undertrykkelse går ud på en opsplitning af vores liv i produktion og reproduktion. Denne opsplitning er med til at underminere, at vi kan fungere som hele mennesker. Forudsætningerne for at kunne fungere som hele mennesker skabes først med socialismen, hvor opsplitningen i produktion og reproduktion efterhånden vil forsvinde.

Men det betyder ikke, at vi ikke idag kan arbejde for at skabe bedre muligheder for at kunne fungere som mere hele mennesker - og arbejde for at ændre de rammer, der ligger for vores behovstilfredsstillelse. Det er her KAF's opgave ligger. Vi må gå ud og kæmpe ind over for dårlige og udmarvende arbejdsforhold, dels i forhold til at løse modstridningerne i familien og på det seksuelle område og arbejde for ligestilling, så vi skaber bedre muligheder for at få opfyldt vores forskellige behov.

Lærens diskussion af familiepoltikken

Først vil vi slå fast, at læren som sådan har foretaget en præcisering af familie-oplægget definition af begrebet familie. Der er enighed om, at den familie vi snakker om ikke er den i borgerlig forstand lukkede og indadvendte kjernefamilie, om hvilken borgerskabet opbygger myten om "den eneste one" der som partner skal kunne opfylde alle de behov den enkelte har for kontakt, tryk, kammeratskab, følelser, udvikling osv. Tværtimod bør vi kunne slå fast, at parforholdet ikke som sådan opfylder alle behov, men at man må arbejde på i parforholdet at styrke hinanden i at fungere som selvstændige individer med kontaktflader og løsninger af behov indadtil såvel som udadtil - dette kan også bruges til at styrke parforholdets udvikling.

Det vil sige, at vores familiepolitik må tage sit udgangspunkt i at styrke mulighederne for udsåvendte aktiviteter for familien såvel som for den enkelte. Det får konsekvenser for store dele af vores politik. F. eks. kunne man nævne boligområdet, hvor vi må kræve flere fælles faciliteter der som udgangspunkt kan bruges til at styrke kammeratskab, solidaritet og fælles aktivitet i arbejderklassen. Også her må vi arbejde specielt med kvinderne traditionelle roller som hovedansvarlige på hjemmefronten, og søge at inddrage kvinderne ud fra deres egne forudsætninger. Derigennem kan vi kæmpe mod uligestillingen i arbejderklassens egne rækker.

Er familien pr. definition undertrykkende ?

Lejren er enige i, at det ikke i sig selv er familien eller pærdannelsen som virker undertrykkende, men at man når man indgår i et parforhold står overfor en ny opgave, man får lissom et nyt arbejdsfelt, hvor uligestillingen i arbejderklassen slår igennem og kvindeundertrykkelsen fungerer. Derfor må vi arbejde med indholdet af et parforhold, fordi det er her undertrykkelsen viser sig, godt hjulpet af kapitalens behov for opsplittede vareforbrugende enheder. De ydre rammer for pærdannelse er også i høj grad medvirkende til at bestemme mulighederne for at kunne udvikle forholdet. Det ydre pres der ligger på parforholdet i form af ideologien om den lykkelige familie, dårlige boligforhold, lang og stressende arbejdstid, skiftehold, manglende børneinstitutioner o.s.v. træder her i kraft. Den yderligere bombarderes forholdet med myter om hvem der skal tage sig af hvad, manden klarer økonomien og kvinden de hjemlige funktioner og opdragelsen af børnene. Dette slår naturligvis ind i parforholdet og betyder, at man konstant må kæmpe mod undertrykkelsen fra såvel samfund som egen og partners side, også selvundertrykkelsen spiller en stor rolle her. Der har været forskellige bud på hvorledes man kan arbejde med disse ting. Først og fremmest er det vigtigt, at arbejde på at styrke selvstændigheden for den enkelte. Det er vigtigt at modarbejde de negative sider i afhængighedsfølelsen. Vi må arbejde på at styrke selvstændige udsåvendte relationer, og at styrke specielt kvinderne i at opnå en selvstændig position, hvor kvinderne ikke for enhver pris bevarer og bliver i et undertrykkende forhold, fordi de er bange for ikke at kunne klare sig selv. Vi må arbejde for arbejderklassens enhed ved netop at gøre op med den materielle, ideologiske og kulturelle undertrykkelse kvinderne udsættes for. *høj, bønne*
 Betyder det at SLL mener, at vi skal seje op med den opløsning af familien som i dag gør sig gældende ? Ja, vi skal ud fra et behov for pærdannelse er et reelt behov som findes i arbejderklassen. En del af de smadrede forhold bunder netop i de vilkår som arbejderklassen har. Samtidig mener vi også at kunne se en positiv tendens i et parforhold opløses og nye gendannes ud fra, at mennesket er i udvikling og at modsætningerne i et parforhold kan slå over således at de virker hæmmende for den enkeltes udvikling. En rigtig konsekvens kan derfor være at man splitter op. Vi ~~skriver~~ mener i SLL at det er rigtigt at styrke en pærdannelse som arbejder bevidat på at styrke selvstændigheden og udsåvendtheden, og stiller sig som opgave at arbejde med de dårlige sider pærdannelsen indeholder. Vi mener at afgrænsningen fra den borgerlige opfattelse af parforholdet ligger i den indholdsmæssige side af sagen, og at vi må bygge en familiepolitik på et vi arbejder på at blive frie, og lige individer der hverken af økonomiske, ideologiske eller andre faktorer tvinges til at bevare undertrykkende forhold

At vi siger ja til et arbejde på at opstille en politik som styrker betingelserne for at opbygge gode og sunde parrelationer betyder ikke, at vi ikke samtidig erkender at kollektiver kan være en god og sund løsning for nogle. Vi vil blot afgrænse os fra opfattelser som går på at man i sig selv ved at flytte i kollektiv har et gunstigere udgangspunkt for at praktisere en ikke-undertrykkende seksualitet, eller at udgangspunktet for at bekæmpe kvindeundertrykkelsen i sig selv er gunstigere. Det mener vi igen er et spørgsmål om indhold. Et kollektiv kan fungere med samme undertrykkende mekanismer som et parforhold, og et parforhold kan i kollektiver fungere med samme undertrykkelse overfor hinanden som, hvis man bøde alene sammen.

Vi mener imidlertid at det er korrekt at opstille krav om kollektive bopæligheder, og vi har indarbejdet problemstillinger om kollektiv levemåde i vor familiepolitik.

En sidste ting vi vil behandle er om man på grund af den undertrykkelse der reelt eksisterer ved parrelationer helt burde undgå at udvikle parrelationer. Vi mener at dette er en forkert løsning fordi der ved dette lat kan opstå en kraftig selvundertrykkelse og en forøgten af seksuelle behov og behov for en tættere kontakt. Løsningen ligger heller ikke i engangskald,

Lejrens diskussion af seksualpolitik

Hvad er definitionen på seksualitet?

Der har på lejren vist sig to opfattelser. Den brede, som mener, at seksualitet er enhver venskabelig, kærlig, fysisk kontakt, som man kan definere som positive følelser mellem mennesker.

Den anden, som mener, at seksualitet afgrænses til følelser mellem to mennesker (en familie) så som kontakt, berøring, samleje.

Udgangspunktet i seksualiteten er uligestillingen. Her kan nævnes: Graviditetsangst, prævention, porno, reklamer og opfattelsen af, at kvinden var/er en føde-maskine, der ikke har egne seksuelle behov at tilfredsstille.

Seksualiteten er styret af samfundsudviklingen, og man kan ikke tale at den alene er biologisk, men at den indgår som en integreret del af den enkelte behov for andre. Behov som f.eks. tryghed og kærlighed.

Can disse behov så opfyldes under kapitalismen?

Køj. Her så vi sige, at samfundsudviklingen og ideologien sætter grænser for hvor langt vi kan nå. Selv om man prøver at bevidstgøre sig, vil den borgerlige ideologi stå ind i forholdet mere eller mindre. - Noget med at opfatte sig selv som kønobjekt, og også noget med at undgå at diskutere seksuelle spørgsmål med sin partner. Hvis kvinder skal åbne op for deres behov, så de have en form for tryghed i forholdet, så må den ikke bare skrider med andre kvinder. Ydermere vil trygheden omhandle de ideologifølelser af kvinder, som findes i samfundet. Spørgsmål som: Har jeg nogen tiltrækningskraft mere? Synes han, jeg er for fed? osv. Her kommer jalousien først og fremmest til udtryk som et tegn på ulækkerhed.

Foruden trygheden i forholdet er det vigtigt, at man stiller krav om selvstændige aktiviteter uden for hjemmet, så man opnår følelsen af at være et selvstændigt individ.

For at komme så langt er det vigtigt, at der inden for familien bliver åbnet muligheder for, at diskutere egne behov og ønsker. Vi må sammen praktisere en anden seksualitet.

Parforholdssvarerlig kærlighed?

På grundlag af gruppernes diskussioner og de synspunkter som kom op på plenum vil vi i BLA søge at uddybe og nuancere problemstillingen parforhold kontra ansvarlig kærlighed.

Udfra hvilke kriterier opstiller vi en seksual-politik?

Vi mener, at der i argumentationen omkring disse spørgsmål har været en tendens til at opstille egne erfaringer til en politisk linie. At man har forskellige erfaringer m.b.t. hvad der virker undertrykkende eller ikke nødvendigvis noget om at det ene er mere rigtigt end det andet. Sagt med andre ord, man kan få de både gode og dårlige eksempler på parforhold, uden at det kan fortælle os noget generelt om parforhold. I stedet så vi tage vort udgangspunkt i vi har nogle behov for seksual kontakt (bredt defineret) og vi har nogle samfundsmæssige rammer som vi kæmper for at ændre.

En diskussion af seksualpolitikken må derfor søge sit udgangspunkt i det faktum, at det enkelte menneske for at kunne fungere tilfredsstillende/maksimalt i samfundet og i klassekampen, må søge at få tilfredsstillt de behov der ligger i seksualiteten nemlig behovene for kontakt, følelser, søhed, tryghed og kærlighed.

Overfor dette står de samfundsmæssige betingelser der gives for at løse/tilfredsstille disse behov. Her optræder de seksuelle behov på linie med en masse andre uopfyldte behov, som de kapitalistiske produktionsforhold aldrig vil være i stand til fuldt ud at opfylde, fordi de mængder af rigdomme arbejderklassen producerer tilfalder kapitalen. De første af vore behov vil blive tilfredsstillet under kapitalismen, derfor kæmper vi for socialismen. Dette betyder naturligvis ikke at vi skal undlade at arbejde med at skabe bedre betingelser for opfyldelse af vore behov her og nu, men vi må arbejde på dette ud fra at styrke den enkelte som kraft i klassekampen, altså sikre at den enkelte udvikler sig og at denne udvikling anvendes som positiv kraft i klassekampen. Ud fra disse kriterier mener vi i SLL således også at vi skal vurdere de modsigelser der har vist sig i vore diskussioner om seksualitet, og seksuelle behov.

Parforhold og udenomsrelationer.

Vi har på lejrten afklaret at mænd og kvinder står forskelligt (er uligestillet) i forhold til at opbygge en sammenhængende seksualitet der som indhold har fysisk kontakt, enhed, tryghed, kærlighed o.s.v. Kvindeundertrykkelsen spiller ind og forvrænger og vanskeliggør det at praktisere en ikke-undertrykkende seksualitet. Jalousi er en af de reaktioner som hænger sammen med ~~den~~ den generelle usikkerhed og utryghed i samfundet. Man er bange for at stå alene, og for specielt kvinder er der en angst for utilstrækkelighed, mindreværd o.s.v. Derfor kan man ikke ensidigt stemple jalousi som noget negativt, men også som et ~~gædende~~ udtryk for at man reelt har noget sammen som man er bange for at miste.

Men hvorledes skal man så behandle det faktum, at man også overfor andre har en form for seksualitet, som i nogen situationer kan ende med at man selvom man er i et fast forhold går i seng med andre. Her mener vi i SLL, at der har været en tendens til at ville opstille meget fikantede rammer som nærmest aldrig lægger op til at forholdet bør opløses, hvis man har haft udenomsrelationer som er endt med at man er gået i seng med hinanden. Slik mener at det er vigtigt på den ene side at udstikke en hovedretning for vores arbejde med de seksuelle relationer inden for arbejderklassen, og på den anden side at undgå moralske, fikantede dogmer om hvordan det enkelte individ skal indrette sig.

Det betyder konkret, at man må arbejde sig frem til en mere nuanceret vurdering af hvorledes man må behandle udenomsrelationer når/hvis de opstår i et fast forhold. Mange ting spiller ind for vurderingen af hvilken betydning en sådan handling har. Bl.a. hvordan forholdet fungerer, og om man kan arbejde sig igennem en sådan situation, og nå frem til fælles afklaring om spørgsmålet. Omvendt kan man tænke sig at det kan være med til at sætte mere skub i opløsning af et forhold som måske netop trænger til at blive opløst, fordi man ikke på nogen områder kan nå videre med hinanden.

Ansvarlig kærlighed *og et alms. kærlighedsforhold*

Ansvarlig kærlighed defineres som et muligt alternativ til det seksuelle forhold mellem (kun) to parter. Igenhem større åbenhed overfor et udbygge og praktisere dybere seksuelle relationer med flere end en person.

fakt

4

Argumenterne for at arbejde i retning af en sådan praksis, var for det første at det ville modvirke og løse op for jalousi og ejendomsforhold, for det andet at det ville give ens forhold til arbejds-kammerater, venner m.v. et dybere perspektiv ved osse at inddrage det seksuelle område i venskabet eller kammeratskabet. For det tredje blev det fremhævet at en sådan udvidelse af de seksuelle relationer kunne give kvinderne en større berøringssflade og flere impulser end de har i parforholdet, og for det fjerde blev det understreget at individets seksuelle behov ikke alene kan tilfredsstilles af en person.

Hvilke rammer har vi ?

Vi vil her prøve at sammenfatte og systematisere argumenterne mod en sådan ansvarlig kærlighed. Vi mener, at det er vigtigt at vurdere, hvilke konkrete betingelser kapitalismen idag stiller for en hovedretning i spørgsmålet : Seksuelle relationer med hvem, hvor mange, hvordan og hvorfor. For det første er vort udgangspunkt, at arbejderklassens kvinder og mænd p. g. a. hverdagens arbejdsjag og undertrykkelse, har utrolig dårlige forhold at udvikle fornuftige følelsesmæssige og seksuelle relationer i. Skiftede arbejdsarbejde, fysisk og psykisk nedslidning, stress, usikkerhed, og fremmedgørelse er nogle af de stikord, der kan give indtryk af hvilke ydre rammer vi har for vort arbejde med vor seksualitet. Indenfor disse rammer, som vi skal søge at udvide gennem klassekampen, kan vi opbygge en masse gode ting, men arbejderklassens muligheder ligger dog stadig under kapitalismen indenfor snævre rammer. For det andet er den uligestilling og undertrykkelse der eksisterer indenfor klassen selv. Hverken parforholdet eller anden organisering af vor seksualitet befrier os for undertrykkelse.

ikke meget argument!

Muligheder og seksuelle behov.

Det vi har mulighed for at vælge, er hvilket udgangspunkt vi skal tage for at få tilfredsstillet og udviklet vort seksuelle behov. Har vi det bedste udgangspunkt i parforholdet, i tilfældige kortvarige forhold, i flere forhold på en gang, eller hvad ? Når vi taler om seksuelle behov, mener vi behov på mange planer - lige fra behov for enkel fysisk kontakt (strøg over håret) til dybere mere intens seksuel tilfredsstillelse og orgasme. Vi er enige i, at disse forskellige behov ikke kan tilfredsstilles blot af en person, (Robinson Crusoe og Frødag må have haft det svært).

Men tilfredsstillelsen af de forskellige behov kræver forskelligt arbejde mellem parterne. Strøg over håret kræver mindre forarbejde, gensidig forståelse, ærlighed og erfaring med hinanden end det at holde sammen på en tilfredsstillende måde. Dette giver nogle tydelige forskelle i mulighederne for at få tilfredsstillet behov på de forskellige planer.

Hvad betyder det ?

Disse overvejelser må kobles sammen med de tidligere omtalte givne rammer som dels den kapitalistiske undertrykkelse og dels kvindeundertrykkelsen indenfor arbejderklassen sætter. Dette at udvikle et forhold mellem to parter til at kunne opnå en intens seksuel tilfredsstillelse er som mange har erfaret en langvarig og meget krævende proces : Den kræver ikke blot en fantastisk gensidig forståelse men osse tidsmæssige, fysiske og psykiske ressourcer. Disse ressourcer er begrænset af de ydre rammer (man orker ikke at bruge hele natten, og tager i stedet et hurtigt rutinskuld) og af kønsrollerne (man tør ikke udtrykke sine ønsker)

Derfor er det vor opfattelse (og vi mener faktisk ihvertfald at andel af lejren er enige) at mulighederne for at arbejde sig frem imod, at flere personer kan give en denne intense tilfredsstillelse simpelthen er fantastisk ringe! Sådanne forsøg vil gang på gang kollideres med det fakta at vore kræfter og muligheder er begrænsede.

Overflødighed er konsekvensen.

Derfor vil den absolutte hovedtendens i sådanne flerstrengede forhold være, at det bliver en yderst overflødig tilfredsstillelse der opnås. En tilfredsstillelse der ikke kommer til at bygge på en dyb forståelse, mulighed og en tilfredsstillelse, hvor mulighederne for udvikling derfor vil blive fantastisk hæmmet, og hvor man får tendens til at flygte fra problemerne. Ansvarlig kærlighed, der må være andet end upersonlige og kolde udenoms-forhold stader således, som linie betragtet, mod selve de rammer som kapitalismen har sat for vores udfoldelse.

Og som det har været understreget i diskussionerne vil "taberne" i sådanne overflødiske forhold netop som tendens være kvindernes, der p.g.a. kvindeunderskykkeligheden står specielt svagt overfor at formulere deres behov, og står med et specielt behov for at være tryk overfor manden.

Særligt behov for kærlighed og omsorg

Som linie vil en sådan ansvarlig kærlighed være uansvarlig overfor specielt arbejderklassen kvinder. Det betyder ikke at snævrede forhold bare er gode, at en betingelse der er nødvendig, men ikke tilstrækkelig, for at man får tilfredsstillet sine mest krævende behov, er at de få kræfter der er, ikke spredes.

Andre seksuelle behov.

Når vi på plenum og her i opsummeringen har koncentreret os om, "dybe intense seksuelle behov", betyder det ikke at vi i SLK mener at andre planer i seksualiteten (som f.eks. kys og omfavnelser) skal holdes indenfor parforholdet. Ivertimod vil sådanne kærlighedsudtryk ofte være en væsentlig del af den inspiration og bekræftelse som hver af parterne har behov for udfra. Højest præcis grænse er vi ikke i stand til at sætte, men det er afhængigt af det konkrete forholds indre styrke, men det afgørende er at sådanne impulser ikke hæmmer fremmer opfyldelsen af andre seksuelle behov.

Ansvarlig kærlighed og familien.

I det foregående har vi i SLK kun taget stilling til den ansvarlige kærlighed udfra arbejderklassens givne muligheder for at få opfyldt seksuelle behov. Vi har ikke behandlet spørgsmålet om hvilke konsekvenser en sådan linie vil få for arbejderfamilierne. Hvordan vil disse flerstrengede seksuelle reaktioner komme på tværs af familierelationerne? Hvordan vil man komme til at udføre den overensstemmelse der er i parforholdet mellem det at dele husholdning, børnefædsler og opdragelse på den ene side og det at dele seksiv på den anden? Hvem står med børnene? o.s.v. o.s.v.

Arbejderklassen og kommunisterne.

Spørgsmålet er om vi kommunister står an i en anden situation end den øvrige arbejderklasse. Synspunktet har været fremme som argument: at vi har en højere bevidsthed, og derfor må være

det første til at anvise alternativene.
Synspunkter har ikke været grundigt diskuteret, men det er vores opfattelse, at vi på to centrale områder ikke adskiller os fra den øvrige arbejderklasse: nemlig for det første de ydre givne rammer (vi er ligeså hårdt presset af erhvervsarbejde og fagligt og politisk arbejde) og for det andet hele kønsrolle mønstret og kvindesundertrykkelsen (der trives på trods af vores "bevidsthed"). Vi kan som kommunister stille os opgaven at sammenfatte hvilken hovedretning hele klassen skal gå, men vi kan, grovt sagt, ikke sætte os ud over de grundlæggende betingelser der gives os.

SLL

SPØRGSMÅL TIL OPSUMMERINGERNE :

Et af målene med lejren var at få en bedre forståelse for ligestillingskampen og dens indhold.
I hvilken grad er denne nået i gruppen?
Er der modsætninger på spørgsmålet?

Har diskussionerne om ligestillingskampen kunnet bruges i diskussionerne om familie- og seksualpolitik?
Har disse diskussioner været med til at konkretisere hvorfor ligestillingskampen er midlet i kampen mod den særlige kvindeundertrykkelse?

Har SLL's opsummering af ligestillingkampen-diskussionen nogle mangler?

Diskuter SLL's opsummering af diskussionerne om parforhold og "ansvarlig kærlighed", og opsummer enighed, uenighed og vigtige tilføjelser.

Synes I at opsummeringen har bragt diskussionen af spørgsmålet længere frem?

Hvad har sommerlejrens diskussioner betydet for KAP?

Hvordan vurderer I alle lejrens øvrige aktiviteter: eftermiddage, aftenarrangementer, milje, o.s.v.? Hvad har været godt og dårligt? Hvad kan laves om til næste år?

Kritik af gruppe- og sommerlejrledelsen ?/05

Var det en god idé med emne-diskussioner torsdag? Hvorfor/Hvorfor ikke?

7: Følelsen blev estimeret
voks. i behov: Billedet.
blomst har et stort
behov for stress
levet på det, men
vil det antageligt
blive lykkeligere
at det, på det.
et: nej.

8: Bedre mulighed for
5. 6: Høje mennesker, integritet i sit liv
: Behandle ikke par / for som en
modstander & mere en veje
- 5: over skikkelse af den rationelle
sant-hvid-talemand. Dette dog
ogne ogne vil på forhånd
ikke kun de selv, men også kvalificeret

Blandede grupper

Opsummering af diskussionen om arbejdet i den brede kvindebevægelse.

Vi diskuterede udfra de muligheder, vi har for at arbejde i rødstrømpebevægelsen (RSB) og udbrede vores politik. Udfra de erfaringer, der er med arbejdet i RSB, vurderede vi, at det var vigtigt med en åben holdning, og at vi tager udgangspunkt i de kvinders niveau, vi møder. Samtidig er det vigtigt, at vi søger, at prøve diskussionerne i bevægelsen i en rigtig retning. Det er her vigtigt, at vi ikke er bange for at sige vores mening og hvad vi står for. At det absolut ikke isolerer os i vores arbejde i RSB, men at der er grøbund for at diskutere de ting, vi har taget op; f.eks. 8. marts grundlagsdiskussionen om lesbisk bevægelses indflydelse og demokratiet i bevægelsen. Diskussioner som "Krut eller koks i bevægelsen" i RSB's interne blad, er også et bevis på, at der er ønske i brede kredse i RSB om at diskutere indholdet i RSB's arbejde.

Gruppen fik en god forståelse for at mulighederne er tilstede for arbejdet i RSB, men at man må være indstillet på, at starte på et andet niveau end man selv har behov for.

I forhold til lokale kvindegrupper var vi enige om, at de samme forhold gør sig gældende. Vil det styrke en lokal kvindegruppe at blive tilsluttet RSB? Vi mente, at det er vigtigt først og fremmest og styrke gruppen omkring lokalgruppearbejdet. At en lokalgruppe organiseret omkring institutions/karantæneproblematikken f.eks. kunne henvende sig til RSB's tilsvarende gruppe og få erfaringer, støtte og evt. samarbejde med denne. Det at komme ind i RSB vil ikke være en styrkelse i sig selv og ikke det vi skal arbejde henimod.

At en lokalgruppe på Vesterbro, der arbejder med porno/prostitution mente vi var nærliggende. Inden for RSB er vi enige om, at det er nødvendigt at tage den ideologiske/sekuelle undertrykkelse op i forhold til konkrete aktiviteter. Der er latente muligheder, men der mangler ofte kvinder, der tager initiativet. Her er det vigtigt, at vi kommer ind. Man kunne lave en foredragsgruppe, der tager rundt på skoler osv i forhold til ung-kvindeproblematikken.

En fra gruppen foreslog, at vi laver et møde hvor vi diskuterer lokal kvindegruppearbejdet, for at støtte dem, der er igang eller blot interesseret i at gå igang. - Både for nære og fjernt sympatisører. - Vi mener, det er vigtigt, at det bliver ført ud i livet.

Opsummering af kvindepolitikens integration i det faglige arbejde.

1. Hvordan passer de forskellige kvindekrav, vi har opstillet, i forhold til vores forsvarsprogram?

Et problem vi ikke har arbejdet med endnu er, hvordan mulighederne er for at opfylde vores krav. Hvordan er styrkeforholdet på de enkelte spørgsmål.

Et eksempel; kravene omkring barsel.

En forlænget barsel, også for mænd, er realistisk gennemførlig idé. Kapitalismen kan bruge en forlænget barsel til at skjule arbejdsløshed i, og til at korte ventelisterne ned. Ydermere er det ikke privatkapitalisterne, som betaler barselshvilen, men det offentlige, udfra den baggrund vil vores modstand ikke blive så stor.

Selv om der ikke endnu er den store forståelse blandt arbejderne for at mænd skal have 'barselshvile', er der især stort opslutning bag kravet, og vi har eksempler på at en kvindegruppe er startet med udgangspunkt i at stille krav om bedre barselsvilkår.

Nok om det. Men en lignende gennemgang er nødvendig af alle de andre krav, for at undgå at opstille overbudskrav og for at stille de rette overenskomstkrav.

2. Samtidig med at opstille en parole om løsning af det reelle behov for dagsinstitutioner, skal vi sætte tal på og bevise hvor pladserne mangler.

3. Den ideologiske kamp.

- Vi fandt 3 måder, at indflette den ideologiske kamp på.
- a) I konkrete 'være sager' kan man lave møder i fagforeningen. På uddannelsesområdet har man med held lavet møder om fri abort. Dette kan godt bruges i fagforeningen.
- b) Basisgrupper eller lignende, hvor kvindeproblemersnakke kan udvikles til noget godt og bør ikke affejes som sludregruppe
- c) Der er en for slasket holdning til det at snakke med arbejds kammerater. Man skal planlægge, hvad der skal diskuteres med de forskellige. Eller man kan gå i biffen og styrke at piger godt kan foretage sig noget uden mændene og have egne venner.

opsamlingen af kvindepolitikken i forhold til udd. området.

1. Vi gik en runde for at høre hvad der skete eller ikke skete på de fag, hvor folk er, om der er kvindegrupper, og om der ER TAGET NOGLE KVINDEMENNER OP. Og også hvilke problemer på udd. man kan tage op. Desuden fortalte folk, om de havde haft kvindeproblematikken oppe på fagene, og om der var noget de havde fundet ud af man måtte tage op fremover. Kammerater fra mange fag: psykologi, samfundsfag, linguistik fransk, historie, socialpæd. sem, lærersemin., østologi. Der er kvindegrupper på historie, samfundsfag, datologi, sem. Desuden en bl. gruppe på psykologi. kvindegruppepol. er ikke integreret eller taget op i noget særligt omfang.
2. I runden fandt vi udtryk for den ideologiske undertrykkelse f. eks. kvindens manglende deltagelse i stud. pol. organer. Den materielle undertrykkelse: manglen på inst. pladser, ingen barselsorlov til kvinder under udd. Derefter diskuterede vi, hvordan kommer vi i gang? Grundlaget vi kan mobilisere på er at den generelle uligestilling af kvinder står igennem også her. Hvad kan vi gøre? RUS introduktion og skrive i fagblade, Annonce oprettelse af brede kvindegrupper. Plus at vi på fagene må mobilisere på de ting der er specielle: kampen for erhvervsarbejde for datologikvinder, aktioner omkring en l. års vurdering af kvinder på børnehavsen, (vurderingen bliver foretaget af rektor, hvis man har været "for meget" fraværende, uden skelen til om det f. eks. er i forbindelse med barns sygdom). Hvilke funktioner skal bl. grupper have? vi fandt ud af at vi ihvertfald ikke skal mobilisere omkring det nu.
3. Men hvad så når grupperne er kommet i gang? Vi fandt ud af at de må seges fastholdt og stædigt udvidet, også efter den første sag. Den linie vi skal arbejde efter er, at arbejde med årsagerne til at kvinder under udd. er uligestillet og undertrykte. Og det gør vi ved at tage alle spørgsmål op, som kan være støtte for denne kamp. Seminarer om samlivsforer, boligområder. Vi skal arbejde med bevidstheden hos kvinder, som er vigtig at at fremme. Et af vores mål er jo at sørge for at mange flere kvinder end idag gennemfører deres udd. Vi må passe på ikke at blive for glade for vores lokale aktiviteter, man på lang sigt kræver at kvindekravene tages op som en naturlig del af hele klassens krav. Hvis de blev det idag, var det ikke i samme grad nødvendigt at vi specialorganiserede os som kvinder. Vi må altså hen til at kvindekravene bliver sæt op som dele af politik.

Der ligger en modsætning i at sige; kom til studentermøder vi må kæmpe sammen-og på den anden side;vi ved godt at folks sit, er så presede at de ikke har særlig gode muligheder for at komme.Vi kan dels løse den ved at blive bedre, mere nærverende i vores propaganda, dels ved at vi tilbyder ting der også er til gavn for folk her og nu(socialt behov-konkret barneopæining osv.).

Opsammørende:en god diskussion med generel mobilisering.

DAGENS BOG.

Denne bog "Kvinder" som findes i bogbutikken på norsk (er oversat til dansk) ser jeg som et væsentligt indlæg i den amerikanske kvindepolitik/frigørelse.

Den beskæftiger sig netop med de store grupper kvinder, der er kommet så langt at de tør bryde ud af deres hustrurolle, forsøge en ny tilvarelse gå igang med en uddannelse, og de problemer der ofte er med dette, er ikke altid lette det viser bogen på en god og positiv måde.

Den er væsentlig i sin beretninger om de varme relationer, der opstår blandt kvinder af mange forskellige miljøer. Som udgangspunkt må man naturligvis huske, de store forskelle der er på de amerikanske forhold, i forhold til de danske, og dette gør at nok kvindekampen i Amerika er noget anderledes og tror jeg vanskelig.

Marilyn French . "Kvinder"

Brit gr. 3.

FRA BOG BUTIKKEN

af Holsteds tvivlsyn.

Først vil vi fastslå at Dag Holsted er en dygtig forfatter...en da vi mener at han andre steder f.eks. i Arbejderavisen har fået den ros han fortjener kommer vi her med nogle hug.

For det første indeholder hans bøger ikke mange personbeskrivelser af kvinder i forhold til mænd. Det betyder at kvinder som læser bøgerne har svarere ved at identificere sig med personer i bøgerne og har dermed svarere ved at bruge dem som igangsætter og værktøj i klassekampen.

For det andet er hans enkelte kvindebeskrivelser statiske, stive og unuancerede...en de er blot forskellige. Hans kvinder under går ikke en udvikling. Eksempel: I forfl i 'Glem aldrig '72', hun ER revolutionær. Citat: ".Hvorfor er du kommunist?-.Det ved jeg ikke. Behøver jeg at have grund til det?-.Ja.-Nej, sagde hun, det behøver jeg ikke at have.-Kan du tænke på andet end politik, helt alvorligt?-.nej, sagde hun.-Sagde du nej?-.Ja, jeg sagde nej, men alt er politik, så du behøver ikke at blive forskrækket.-..h, at elske, det er måske også politik?-.Ja, hvad havde du da forestillet dig?

Kvinder er og forbliver mysterier i Dags forfatterarbejde. Måske delvis undrer Jan sig over mysterierne i sig selv og i sig selv i 'Svig'. De er som de er og vil antagelig fortsætte med at være som de er. Ingen dialektik-ingen udvikling-ingen modstridning. Natop de "dyder" Holsted er så god til at beskrive hos mændene og i samlede politiske situationer, men han ikke frem i sine kvindebeskrivelser. Og ser vi undertiden en undtagelse-et forsøg til at skildre et kvindes liv i personen Anne (sidste kapitel i 'Lad aldrig...') den viser at der kan være problemer, men prøver ikke på at løse dem igen.

Det at han ikke beskriver kvinder mere levende kan ikke undskyldes med at han ikke selv er kvinde-då han jo heller ikke opfatter sig selv som en del af arbejderklassen, men godt kan beskrive arbejderklassen med på en dialektisk måde.

Dorthe og Anna gr.)

SEKSUALPOLITIK

Seksualpolitikken har som genstand både kvinder og mænd. Seksualpolitikken retter sig mod at undersøge de seksuelle relationer mellem kvinder og mænd, mellem kvinder og mellem mænd. Den retter sig mod at bekæmpe undertrykkende relationer og roller, og den retter sig mod at definere og praktisere en ikke undertrykkende seksualitet.

I forholdet mellem kvinde og mand vil vi skabe et ligeværdigt forhold, også på det seksuelle område. Det seksuelle er ikke et så privat område, at man kan te sig, som man lyster: Vi må arbejde for, at der bliver en nøje sammenhæng mellem vores adfærd på det traditionelt politiske område og i parforholdet. Ens politiske holdning må også få konsekvens for ens privatliv. Et godt parforhold, et godt ægteskab kan for arbejderklassen udgøre den bastion, hvor behovet for tryghed og kærlighed bliver tilfredsstillet. Set i dette lys giver et tilfredsstillet sexuliv arbejderklassen bedre kampmuligheder. } 1

Med nedenstående oplæg vil vi lægge op til en diskussion af vigtigheden af en seksualpolitik og indholdet i denne. Samtidig vil vi gerne understrege, at seksualitetsdiskussionen også er en diskussion af vores egen seksualitet. Det drejer sig ikke kun om de andre, men også om os selv.

I denne omgang vil ikke beskæftige os med, hvorfor de fleste bliver heteroseksuelle, mens andre bliver homoseksuelle, men her indskrænke os til at diskutere seksualiteten inden for det heteroseksuelle parforhold. Ikke fordi diskussionen om bøsser og lesbiske ikke er vigtig, men fordi vi må starte et sted, og så starter vi altså med det, de fleste kender til: det heteroseksuelle parforhold.

SEKSUALITETENS PLACERING I PARFORHOLDET

Seksuallivet er en del af hele det samspil - eller mangel på samme -, der foregår inden for et parforhold. De rammer, som kapitalen sætter for familien, har også indflydelse på de seksuelle relationer, og de modsætninger, der iøvrigt findes inden for parforholdet slår igennem i seksuallivet.

Det er f.eks. en kendt sag, at det seksuelle samliv kan gå helt i stå i lang tid efter, at et par har fået et barn. En lang række faktorer har betydning her ud over dette, at fødslen kan have medført fysiske gener hos kvinden: Søvnløse nætter, usikkerhed over for opgaven, skuffelse fra kvindens side over, at hun står mere

alene med barnet, end hun havde regnet med, dette, at man går så meget op i at være "far" og "mor", at man har svært ved at finde tilbage til "manden" og "kvinden" i forholdet etc. etc.

Hvis vi på et tidspunkt får løst op for væsentlige problemer i parforholdet, kan det skabe grobund for et bedre seksualliv, på samme måde som større åbenhed og forståelse på det seksuelle område kan gøre, at man får løst op for andre problemer, der ellers var gået i hårdknude. Men det er vigtigt at understrege, at de seksuelle relationer må analyseres og tages op selvstændigt. De seksuelle relationer udvikles ikke automatisk i takt med andre sider af parforholdet.

HVORFOR EN SEXUALPOLITIK?

Sex er et menneskeligt behov, der skal tilfredsstilles, og sexualdriften er desuden en nødvendighed for menneskehedens fortsatte beståen.

Under hvilke former, denne sexualitet dannes, bestemmes af den kulturelle og ideologiske opdragelse. Vi opdrages til, at heterosexuelle forhold er det naturligt. Vi opdrages også til, at det seksuelle er mere eller mindre tabu. P, gerne advares mod at blive gravide. Men det er nok de færreste af os, der er opdrages til, at der er to sider af sexualiteten. Der er forplantningen,[?] og der er behovstfredsstillelsen. Den lettere adgang til prævention og muligheder for abort giver bedre betingelser for, at behovstfredsstillelsen ikke overskygges af graviditetsangst. *fulst*

Den foretrukne præventionsmetode er p-piller, dernæst spiral, hvorimod meget få bruger pessar. Da kondomer og sæddræbende skum kan købes uden forudgående lægebesøg er det vanskeligt at få overblik over forbruget af det. (At prævention og abort ikke er risikofri lader vi ligge her)

SEXUALITET - PLAGER ELLER NYDELSE?

Utallige undersøgelser viser, at for mange kvinder er sexualiteten eller samlejet til for mandens skyld. Det hører med, når man er gift, men kan være forbundet med ligegyldighed eller afsky. Men manden vil jo så gerne!

Den nye kvindebevægelse har betydet, at kvinder vil stille krav til deres eget liv. Det betyder, at kvinder selv vil definere deres egen sexualitet og behov. Vi stiller krav om orgasme, ikke kun i teknisk forstand, men en total orgasme, hvor den fysiske udløsning går sammen med en følelsesmæssig tilfredsstillelse. De færreste kvinder får noget ud af et samleje i missionærstilling uden forspil.

Dette kommer på den ene side til udtryk i den perverterede kvindeopfattelse i pornografien og på den anden side i de kvindediskriminerende reklamer. Pga. det stigende arbejdstempo og frygt for afskedigelse nedslides arbejdskraften både fysisk og psykisk. De ekstremt dårlige vilkår på arbejdsmarkedet kan også medføre en stigning i prostitutionen, men den gængse udvej er, at kvinder - ikke mindst de unge - tvinges ind i moder- og husmoderrollen. Den op-pudsning af den traditionelle kvinderolle, som kapitalen har en øjeblikkelig interesse i at understøtte, er også en trussel mod de tendenser, der peger i retning af en ikke-undertrykkende seksualitet.

Men ikke kun kapitalens interesse i at splitte kvinder og mænd i arbejderklassen ved at forsøge at fastholde kvinderne i den traditionelle kvinderolle lægger op til en køren videre i de gamle roller.

Den samfundsmæssige udvikling gør det også. Det monotone, tempoopskruede, uvedkommende arbejde, angsten for at miste jobbet, dvs. stigende krav til arbejdskraften og krav om - især for kvinderne - at klare at tage sig af børnene og hjemmet, pumper både kvinder og mænd for overskud. I hjemmet skal arbejdskraften restitueres, så den kan klare arbejdet næste dag. Den skal spise, hvile ud, snakke, have afløb for de ophobede aggressioner (måske mod arbejds-situationen) og sove. Tilfredsstillelse af de seksuelle behov er en del af restitueringen. Hvis man er hårdt hængt op både ude og hjemme - og det er der mange, der er i dag - så er der nogle umiddelbare samfundsmæssigt skabte barrierer for at kunne give sig i kast med at udvikle en anden seksualitet.

AFSEXUALISERING

At en omdefinering af seksualiteten og en anden sexualpolitisk praksis er en længerevarende proces, burde være indlysende. Det er århundreders kulturelle arv, der skal gøres op med. Det kan som nævnt ovenfor også knibe med at få tid nok til hinanden, når man har arbejde, børn og politisk arbejde. De seksuelle problemer får ofte lov til at ligge, fordi de er svære at tage op, vi bliver såret på vores forfængelighed, når partneren anfægter vores seksuelle formåen, men også fordi de kan være tidskrævende at forsøge at løse.

Det er ikke nok, at vi er bevidst om de gamle seksuelle roller - det er selvfølgelig en forudsætning for at kunne ændre dem - men det er vanskeligt at stille et brugbart alternativ på benene. En af de faldgruber, man kan falde i, er afsexualisering.

Altså må vi formulere: jeg kan lide det på den og den måde. Jeg vil også være aktiv. Jeg vil ikke blot ligge og tage imod og tilfredsstille min mand uden selv at få noget ud af det.

OMDEFINERING AF DE SEXUELLE ROLLER

For kvinder, som bliver bevidst om kvindeundertrykkelsen også på det seksuelle område, vil der komme en proces, hvor den gamle seksuelle rolle bliver forkastet: nej til bare at være genstand for mandens seksuelle interesser, nej til passivitet. Men hvad så? Over for bevidste og selvstændige kvinder kan mændene ikke længere give erobrers og forførerers parti. Også for mændene melder spørgsmålet sig: hvad så?

For begge parter gælder det, at de hver for sig og sammen må finde ud af deres egne behov og ønsker. Vi må bekæmpe evt. sadistiske og masochistiske træk hos hinanden og sammen praktisere en anden sexualitet. Dette gælder såvel i den daglige omgang med hinanden og med andre, og når vi går i seng sammen. Vi skal udvikle en anden sexuel identitet

Alle vil vide, hvor vanskeligt det er at skulle give udtryk for sine følelser og behov mundtligt, især hvis man aldrig har gjort det før. Men samtidig er det nødvendigt for at få et ligeværdigt forhold, når vi går i seng sammen. Hvad kan jeg lide og hvorfor?

At vi stiller og besvarer det spørgsmål, er en forudsætning for, at vi både kan give og modtage i overensstemmelse med egne og partnerens ønsker. Den større seksuelle åbenhed har også betydet, at sexualitetsbegrebet er blevet udvidet. Som allerede nævnt er den vigtigste landvinding, at ^{behavstfulds} ~~sexualitet~~ og forplantning kan skilles ad - teknisk muliggjort gennem prævention, dvs. at den seksuelle tilfredsstillelse også er et mål i sig selv. Men sexualitet er også andet end selve fokuseringen på kønsorganerne under samlejet. Det er ømhed, de blide kærtegn, omfavnelserne, strøg over håret, let berøring af armen osv. Det er retten til også for mænd at vise deres følelser. Det er et opgør med det barske mandsideal, idealet om at kunne klare enhver situation uden at fortrække en mine. Det er retten til at være blid og følelsesfuld. Det er et opgør med stereotype mands- og kvinderoller. For mændene er retten til og accept af et andet og nært forhold til deres børn et meget kontant og positivt udtryk for denne igangværende omdefinering af kønsrollerne. En modgående tendens er udtrykt i krisefænomenet: Greasebølgen, hvor mænd er MÆND og kvinder er KVINDER, både i adfærd og påklædning.

Der spekuleres også i den tilsyneladende seksuelle åbenhed.

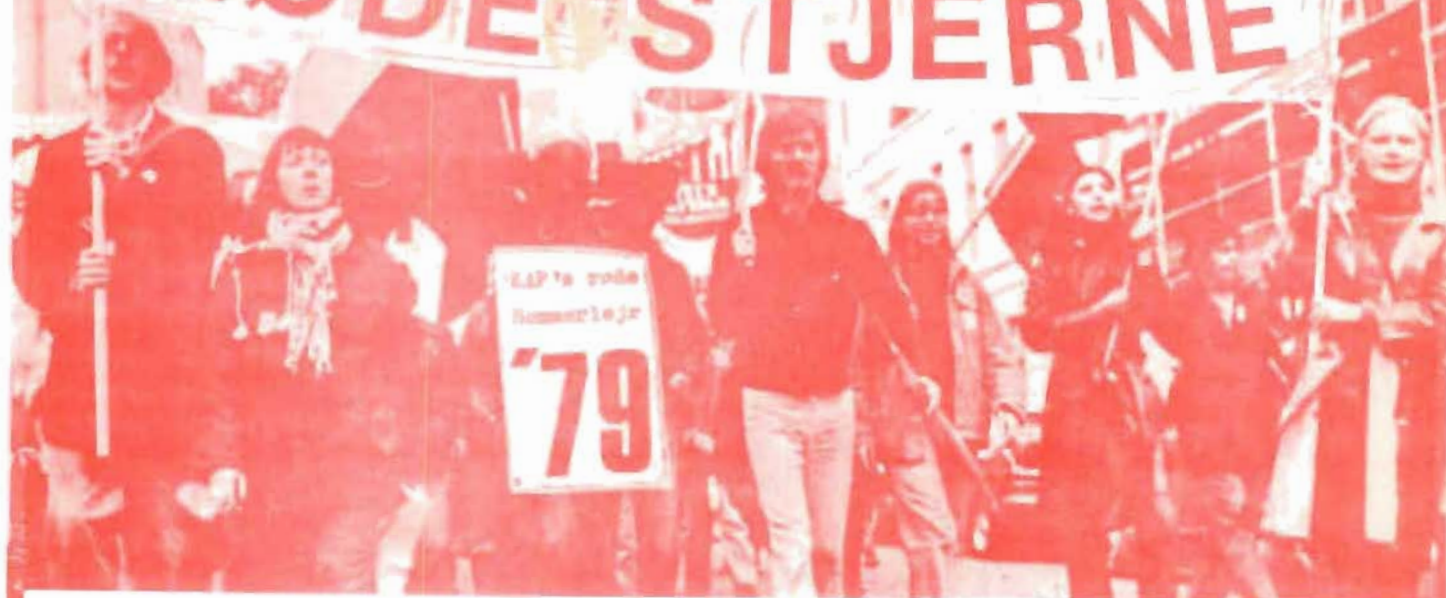
Når vi forkaster den hidtidige sexualitet, forkaster at kvinden skal stå til rådighed for manden, når vi forlanger af hinanden, at vi udtrykker vores behov, at både kvinden og manden er aktiv, at vi eksperimenterer med nye stillinger, at samlejet er andet end den fysiske udløsning, ja, så kan vi havne i den situation, at vi stik imod vores hensigt ikke virker tiltrækkende på hinanden længere. I vores forsøg på at blive lige også på det seksuelle område kan konsekvensen blive, at vi kommer til at føle os som kammerater og ikke som elskende. Det sidder ret dybt i os, at i selve seksualakten, er vi mest trygge ved det gamle spil, ved det som vi kender så godt; forførerens og den forførtes rolle. Hvis det forholder sig sådan, at vi savner det gamle spil, at tiltrækningen forsvinder under de nye former, så må vi indrømme det over for os selv og hinanden, ellers har vi ingen mulighed for at ændre det og bekæmpe den undertrykkende sexualitet. Der ligger også en opgave i at analysere det "gamle spil" for at finde ud af, om alt i dette må betegnes som undertrykkende eller om der er aspekter i det, som vi gerne vil bevare og hvorfor.

Åbenhed er alfa og omega, når vi vil lave os selv om, og det vil vi. Men vi skal ikke bilde os selv eller andre ind, at det bare er en lang, fremadskridende proces uden tilbagefald. Vi skal indrømme, hvis vi har en del reaktionære synspunkter på det seksuelle område à la: kan bedst lide blondiner med langt hår, foretrækker ikke-alt-for-vel-formulerede kvinder, kan godt lide at have politisk bevidste kvinder som kammerater, men har ikke lyst til at gå i seng med dem - og for kvinder: kan bedst lide en stor stærk mand, jeg kan putte mig ind til, foretrækker at manden er den dominerende på alle områder. Normalt er der ingen, der direkte giver udtryk for dette, men holdningerne eksisterer i større eller mindre grad.

SPØRGSMÅL:

1. Hvad forstår du ved sexualitet? ^u
2. Skal KAP have en seksualpolitik? Hvordan skal den prioriteres i forhold til kvindepolitikken? i forhold til KAP's øvrige politik? I hvilket regi kan den udkæmpes? Hvad skal den indeholde?
3. Hvordan arbejder du selv med at definere og praktisere en anden sexualitet? Hvordan definerer du dine behov? Hvilke krav stiller du?
4. Den russiske marxist Alexandra Kollontay har udtalt, at kammeratskabet i et ægteskab er vigtigere end lidenskab. Hvad mener du om det?

SOMMERLEJRAVISEN RØDE STJERNE

indhold:

Indhold
Shoppetours
Søndagstur

[VI]

no. 11. 1978. 12. 1978. 1978. 1978.

Interne... (kvinde... for det...
... af... "die...
... af den...
... og var med til at...
... for...
... med...
...:

Desværre... (danke-etter... en...
... oktober... af...
... er meget spredt, men...
... vurderinger, dette giver også bogen...
...:

Det er efter... vigtigt at vi lærer af erfaringer...
... Dette hjælper os i en konkret...
... Bogen her er en af de få...
... Clara Zetkin...
... prøve at se bort fra det...
... sprog og bruge den ufra de mulighed, vi har...
idag.

ARBEJDERKVINDER I
ALLE LANDE...

Et Clara Zetkin udvalgt

Dorthe gr. 3

1) af udtrykket "de værr" er det tungt, som om man
nogen er påtrængende gæst til.

for det første er det vigtigt at se på - her ligesom
tion til families, kvindi- og boligpolitikken. Den
eller organisation-form, der enten ønskes til med-
center, politikken og de nødvendige af krav til egen
rør eller den mid. den enkelte v. ligesom at organisat
styringer i høj grad, hvorledes forholdet mellem den
lighed udtrykker sig. Skal man imidlertid udøve de

fremskredte retninger ligger både for klassen som
for den enkelte, er det nødvendigt, at dette gøres på
af en almene historisk opfattelse af forholdet, der
blive noget biologisk og noget samfundsmæssigt. Kun
fækket a) de almene og b) de konkret historisk op-

te værelser for kapitalismen, er det muligt at forklare
historie, at de blivt sætter sig igennem - tvært imod
et kontakts til den bevirkte, at man kan bruge dem i
delene af sine egne behov og mål - for som en bør gøres
"engang a. under" forbehold er indsigt og handling og
nødvendigheden"

ad a) Den almene tendens i forholdet mellem de
ken opnå. ved afgrænsning til den dyriske seksualitet
har en seksualitet, der først og fremmest karakteriseres af
planfningsinstinkt, der udelukkende er biologisk
Dette instinkt styrer i høj grad deres adfærd, der
retter sig mod at sikre bestaan.

Den menneskelige forstand er samfundsmæssigt og
der, at alle være dyriske instinkter. De
tendenser, undergår en væsentlig ændring, og
at være biologiske drifter - som forklarer og behøver
fredsinstilling - forsvinder, men at de planfnings
mæssige muligheder for deres tilfredsstillende

den af selve organisationen som en adskilt del af livet og der
effekt en reduktion af den seksuelle tilværelse. I løbet af 20 år
for sig og organismen (orgasme) osv.

HVAD GØR VI...

Vi kan ikke i dag ophæve de samfundsmæssige modsætninger
der til stadighed perverterer naturlige forhold mellem os,
og som slår igennem i os helt ind til marven. Vi må istæd-
det basere os på at løse konkrete modsætninger. Et eksem-
pel: Jalousi vil ustandselig presse sig ind på vores følelses-
mæssige områder. Vi kan bearbejde og nå langt i bekæmpelsen af jalousi i forhold til vores nuværende partner,
men så snart vi møder nye partnere kan jalousien opstå igen.
Skal vi kapitulere og f.eks. leve med denne følelse. Nej,
og der er mindst to grunde. For det første vil en slet
bevidsthed om jalousiens samfundsmæssige oprindelse styrke
os. For det andet vil man kunne træne sig selv til i hø-
jere og højere grad at kunne acceptere, at jalousien slår igen-
nem i fuldt flor hver gang.

DEN ANSVARLIGE KÆRLIGHED

Her kommer man naturligt ind på, hvilke organisationsfor-
mer der betinger eller eventuelt virker hindrende i, at sam-
fundsmæssige mekanismer perverterer vores følelsesmæssige
relationer. Det bliver altså et spørgsmål om at oprødlere
som helt menneske under den nuværende samfundsformation,
og det er på denne baggrund man må koncentrere sig om at
finde fremadrettede løsninger for forhold mellem mænd,
mellem kvinder, og mellem kvinder og mænd, og ikke at for-
glemme vores børn.

"Vi må udvikle en anden seksual identitet" (AA 28). Kor-
rekt men jeg tror ikke, at det fremadrettede perspektiv
viser sig, hvis ikke man også estær på et andret kæmpere-
ne og indholdet i parforholdet eller kernefamilien.

Eksempel: I mange parforhold har den ene eller den anden
eventuelt på skift - men med en klar dominans for mændens
vedkommende - "Udenomsforhold"; kort sagt: de kommer og går.
En taktisk finesse, der både bevirker, at man kan føle sig
mere hel og få et mere naturligt forhold til flere mennesker

svulstene vil i sig selv på de fleste mennesker, i og selv at de
af familien, der har de største muligheder for at få de
kompensere for manglende opfyldelse af diverse fysiske
og psykiske behov. En manglende uligeafdeling kan i parfor-
holdet virke dækkende, så vidt yderligere behovsopfyldelse
har gode udviklingsmuligheder.

Det, som det primært må gælde om, er at finde og bruge
de lovsmæssigheder, der styrer den menneskelige adfærd. Altså ikke
få alle sine behov dækket hos et andet menneske, er et
eksempel på en sådan lovsmæssighed. På basis af dette er det
fantastisk forlignende at sætte på at bevare parforholdet i
familien ud fra tanken om, at den blot skal have et nyt ind-
hold og evt. også andre rammer, mens problemet om KHUV skal
at være to, hvor positivt det så er end er, ligesom
lægen overbæret. Dette tager nemlig ikke hensyn til og bruger
de væsentlige lovsmæssigheder på dette område, nemlig

- a - at et menneske ikke kan dække et andet
menneskes behov i hoved og rov
- b - at familiens grundlæg udbudes i ligegyldighed
om man vil eller ej

--o--

Hvilken taktik, der skal udstikkes, afhænger i høj grad
af den målgruppe, som man henvender sig til, men på et klart
strategisk niveau må man vel kunne sige om et betragte par-
forholdet og kernefamilien som udgangspunktet - og ikke
som grundlaget for hvordan man overlever i dag, dels på
traditionerne for den, dels fordi bevidstheden og de prakti-
ske erfaringer ved former for "ansvarlig kærlighed" er
lav - eller højt?

Opsummerende om forholdet mellem sex og kærlighed vil jeg
sige, at seksuelle forbindelser kan udvikle sig til kærlig-
hed - en kærlighed, der kan være lige så sund og levendigt
som den kærlighed, der medfører seksuelle forbindelser, hvor
ket må gælde alle former for sex relationer mellem mænd, mel-
lem kvinder og mellem kvinder og mænd, hvor jeg her vil
sætte fra at komme ind på de decideret perverterede former
for seksualitet, der må bekæmpes i den udstrækning der er en
trykkende. På den anden side må det være klart, at sex

indhold:

LERBJERGLEJREN SL 12 D. 31.7

NR. 3

SLL's opsummering af de første dages diskussioner

Erfaringer fra ventelistearbejde

Sange

(indlæg om indre/ydre frigørelse fra Kalle samt indlæg om
enlig mor rollen fra Julie SL 7 er uddelt særskilt).

35-11-79

SLL's OPSUMMERING AF DISKUSSIONERNE OM KVINDEUNDERTRYKKELSEN OG LIGESTILLINGSKAMPEN.

Denne opsummering er ikke et referat af alle de synspunkter og konklusioner der er kommet frem i gruppediskussionerne. Det vi har prøvet på, er at sammenfatte de væsentligste knudepunkter i diskussionerne, således at hele lejren får et overblik over hvor langt vi i hovedtræk er nået. Det sidste ord er ikke sagt. Er der væsentlige ting der er forkerte eller mangler, vil vi i SLL gerne vide det, på vægaviser og her i røde stjerne er man velkommen til at give sit besyv med.

... ..

SLL bad mandag morgen grupperne diskutere spørgsmålet om kønskvotering. Vi kan opsummere at denne diskussion har bragt mange centrale spørgsmål på bane, og har hjulpet godt til en afklaring af dem.

Ved kønskvotering forstår vi en formel retningslinie om ligelig repræsentation af, ligelig adgang til jobs for mænd og kvinder. Det er vores opfattelse at der efter mandagens diskussioner er bred enighed om at kønskvotering ikke er en vej for kvindekampen, fordi kønskvotering ikke rører ved de faktorer der gør at kvinder er særligt undertrykte. Diskussionerne har derfor naturligt rejst spørgsmålet om hvad det er, der gør at kvinderne er særligt undertrykte. Hvad er det der gør at kvinderne har dobbeltarbejde og er udsat for ideologisk undertrykkelse i hjemmet, på arbejde, i medierne o.s.v. ? Hvad er det, der gør at arbejderkvinderne generelt set er dårligt stillet og kraftigere undertrykt på arbejdsmarkedet ? Det er dybest set den ulige arbejdsdeling mellem mænd og kvinder, d.v.s. det at kvinder har hovedansvar for familie, hjem og børn. Det er det der gør at kvinderne er undertrykt som de er. Ligeså længe denne ulige arbejdsdeling eksisterer, vil kvinderne f.eks. have tendens til at få arbejde hvor deres "kvindelige dyder" kan bruges (rutinearbejde, pleje, pusse-nusse-arbejde, ufaglært arbejde, eller arbejde med kortere uddannelse o.s.v.). Og ligeså længe vil kapitalen kunne praktisere sin særligt hårde undertrykkelse af kvinderne både økonomisk, ideologisk og politisk.

Derfor mener KAP at man skal føre kamp for både på kort og på lang sigt at afskaffe den ulige arbejdsdeling mellem mænd og kvinder - det er det vi forstår ved at ligestillingskampen er linien for kvindekampen.

Arbejdskraftreserve ?

Et andet synspunkt der har været fremme i diskussionen, er at årsagen til kvindeundertrykkelsen er at kvinderne udgør en arbejdskraftreserve, der kan koster fra hjem til arbejde alt efter konjunkturerne. Vores mening i SLL om denne forklaring er at den er mangelfuld : For man må stille spørgsmålet : hvorfor er det bl.a. kvinderne der er en letbevægelig arbejdskraftreserve ? DET er på grund af den ulige arbejdsdeling, hvor kvinderne har ansvar for hus og hjem o.s.v. Forklaringen er osse mangelfuld fordi den ikke fortæller hvorfor de mange kvinder, der i årtier har været i konstant arbejde indenfor for eksempel industrien, er undertrykt. Og hvordan skal vi forklare undertrykkelsen før kapitalismen, hvor kvinderne ikke var en arbejdskraftreserve ? Vi kan kun forklare kvindeundertrykkelsen ved at pege på den ulige arbejdsdeling mellem mænd og kvinder som kapitalen idag udnytter til at undertrykke kvinderne specielt.

Vi må opmuntre.

Når vi afviser kønskvotering som et middel, fordi det ikke ændrer ved kvindernes grundlæggende i vilkår, betyder det så at vi er ligeglade med om kvinder søger mandejobs eller kommer ind i fagforeningsbestyrelser f.eks. ? Osse dette har været diskuteret i grupperne. Man er nået frem til at vi selvfølgelig skal opmuntre progressive kvinder til for eksempel at gøre sig gældende i faglige organisationer, bl.a. for at rejse kvindekraft, men at vi ikke skal vælge kvinder ind blot fordi de er kvinder. Vi må vurdere spørgsmålet politisk : Vil det styrke det fælles arbejde og vil det styrke kvindearbejdet at vælge hende, så skal vi gøre det. Derfor må vi også arbejde for at få flere kvinder til at blive aktive på en progressiv linie. Vi må arbejde på at få dem til at turde at stille op, således at vi kan vælge dem ind på et fagpolitisk grundlag.

Ligestillingskamp på alle områder.

Hvad indeholder kampen for ligestilling ? Man er nået frem til at det ikke kun er et spørgsmål om at slås for ligestilling i forhold til erhvervsfunktionen. Skal vi rejse krav der påvirker uligestillingen og gavner kvindernes kamp mod den særlige undertrykkelse, så er der mange felt der skal kæmpes på : mod diskriminerende reklamer, pornografi, for længere og fuldt betalt barselsorlov, mod fyringer på grund af graviditet, mod den seksuelle undertrykkelse, for ligeligt ansvar i familien, for børnepasning ved generalforsamlinger, mod de negative sider i den traditionelle kvinderolle o.s.v. Ligestillingskampen er altså en bred kamp, der både indeholder kortsigtede og langsigtede krav, på alle klassekampens felt.

Sådanne krav kan kæmpes igennem i takt med styrken i klassen. Det har været indvendt at kapitalisterne vil omgå og udhule de resultater vi opnår. Men det vil de jo altid prøve på, om det så er lønkrav vi kæmper for, må vi slås mod udhulingsforsøg ved rationaliseringer o.s.v.

Særbeskyttelse ?

Særlig diskussion har der været om vi skulle stille krav der særbeskytter kvinderne, f.eks. krav om beskyttelse af gravide laboranter mod skadelige kemiske stoffer, eller krav om løm ved ~~xx~~ graviditetsundersøgelser i arbejdstiden, or det ligestillingskrav eller er det krav der kommer til at stille kvinderne dårligere fordi arbejdsgiveren skal tvinges til at tage "særlige", ikke profitable hensyn til kvinderne ?

Vi tror at vi kan opsummere en ret bred enighed om at vi skal stille krav om særbeskyttelse i forhold til kvindernes biologiske funktioner : menstruation, graviditet, barsel o.s.v. Enten må vi opgive og lade kvinderne blive fyret eller fostrene beskadiget, eller osse må vi tage kampen, der liss om andre kampe koster kapitalisterne penge. Den nuværende barselsorlov er jo i øvrigt en særbeskyttelse, og den ønsker vi jo ikke afskaffet !

Ligestilling og frigørelse HVORNÅR ?

Osse spørgsmålet " Kan vi opnå fuld ligestilling under kapitalismen ?" har været diskuteret i næsten alle grupper.

Det er et vigtigt spørgsmål fordi det giver nogle tidsmæssige fornemmelser i kvindekampen. Det er vores indtryk at alle har svært ved at forestille sig hvordan den reelle ligestilling skal kunne opnås så længe kapitalismen hersker, spørgsmålet er så bare "hvorfor ikke". To punkter har været fremme i diskussionen. For det første : under kapitalismens udvikling vil der på den ene side ske det at flere og flere af de funktioner der tidligere var private vil blive samfundsmæssiggjort d.v.s. løst af samfundet som helhed (det offentlige sundhedsvæsen er et eksempel) på den anden side skaber kapitalismen ikke fuld beskæftigelse, og der vil altid være funktioner tilbage som det ikke kan betale sig at samfundsmæssiggøre for stat og kapital. Dermed vil der til stadighed være et materielt grundlag for at opretholde en ulige arbejdsdeling.

For det andet : har grupperne peget på den ideologiske kamp, kampen mod traditioner og fordomme der er meget meget langvarig og ikke kan føres til ende så længe vi har borgerskabet ved magten.

Dette er de væsentlige grunde til at kampen mod kvindeundertrykkelsen er langvarig, og at en reel ligestilling først vil kunne opnås når såvel de materielle faktorer (afskaffelse af den ulige arbejdsdeling) og ideologien er til stede. Til disse konklusioner vil vi i SLL tilføje at når kvinderne er endeligt ligestillede, så er kvindefrigørelsen opnået. Når vi taler om ligestillingskamp, så er det fordi ligestillingen er den konkrete strategi for opnåelse af frigørelse.

SLL

Basisgruppesang.

Vier så mange kvinder
der må mødes nu og da
og dyrke den bevidsthed
som vi gerne skulle ha'
at gå på mænds præmisser
er ikke noget for os
det er ikke os der vrisser
for vi vil hellere slås.

Det gjorde vi nemlig ikke i 60'erne
men nu er vi oppe på lakridserne
når vi har fået det hele lagt i rette foldær
så må vi håbe, at vor ny bevidsthed holder
så ska I bare se i 80'erne
så er det slut med kompromisserne
vi har energi, vi har strategi
gør de bundne kræfter fri.

Vi slider ude og hjemme
til kapitalens pris
men nu vil vi sgu gerne ha
det på en anden vis
det er derfor at vi mødes
i grupper som vi gør
og gi'r hinanden styrke
så vi nemlig tør.

De stille kyske piger er fortid-
heldigvis-
nu er det os der vælger
hvem hvornår - på hvilken vis
sku' mændene blive bange
så må de huske på
at nye normer godt kan komme op
at stå.

Der er en glædelig forskel
på dengang og så nu
når mændene siger noget andet
er det for de er jaloux
vi sidder hemlig sammen
og definer' os selv
det private blir politisk
det er helt reelt.

(Se teori og praksis
skal altid følges ad
døt kneb for Marx og Bebel
vi ku' nævne flere på rad
for Bebel taved konen
og hvad med Marx'es viv
men vi vil ha'et helt og
socialistisk liv.)

Kvinde, kend dit eget værd.

I går var du fyldt med
komplekser og angst
du følte du ikke
slog til
du var bange for spørgsmål
for handling for brud
du tænkte hvad er det jeg vil.

Kvinde kend dit eget værd
kvinde, rejs dig op og lær
vi må sammen slås
mod frygt og nederlag
vi må gøre det vi ikke tør hver da
kvinde kæmp for at det sker.

I går var du splittet af
mistro og håb
du tabte al kraft på din gråd
du stod så alene med hele din tvivl
hvor kunne du hente et råd.

Omkvæd.

Du søgte din viden i mændenes kred s
forsøgte at gøre som de
blev skræmt af en aggressiv
voldelig form
et albuernes galleri.

Omkvæd.

Overalt står kvinder med samme
problem
det har knust og slået ihjel
vi har brug for hinanden
nedbryd din bås
til kamp for at blive dig selv.

SAMMEN

Det bedste, som jeg ved, ~~det~~ er at
få lov at sove nær dig,
og vågne op og mærke at
du holder armen om mig.
Det gi'r mig kraft til at gå på
og slås for det, jeg vil.
Det viser mig, at også jeg
nok skal strække til,
og li'sådan kan støtte dig,
når vi to er sammen.

Vel ønsker jeg, at jeg var sej
og aldrig blev forlegen;
men li' så ofte er det dig, ~~xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx~~
~~og~~ som leder mig ad vejen,
og kalder jeg dig af og til
for en varm kanin,
så ligger der jo blot i det,
at du er blød og fin,
og blidhed kræves også, hvis
vi to skal kunne sammen.

Hvis vi kun sloges, du og jeg,
ku' kræfterne kun ødes.
Det er af dig med hjælp ~~xxxxxxxx~~ fra mig,
at vores børn skal fødes.
Vist klarer~~er~~ vi os hver ~~fx~~ for sig;
men dog så er det klart,
hånd i hånd, så får vor kamp
en sådan vældig kraft,
at vi to sammen næsten kan
puste liv i døde.

Façaden.

Når du ser mig forførstegang
når jeg bare snakker løs
synes du jeg er så stærk
du vil være mig
men du skal vide jeg osse er bange
du skal vide jeg osse græder
søster jeg har brug for dig

Du troet jeg kan klare alt
problemer er intet for mig
noget jeg løser let
du vil.....

Jeg har forstand på politik
kæmper for de rette ting
min stemme bliver hørt
du vil.....

Du synes min mand er solidarisk
mine børn helt OK
du tror vilever livet
du vil.....

Men søster hør nu på mig
se i mine øjne
det er jo dig selv du ser
du vil.....

Tekst Jonna Sørensen
Musik Bente Dichmann

FALLESSANG

Er du enlig mor i Esbjerg
sækretær i Tjæreborg
børnehavelærerinde
kokkepige i Skælsør
~~Xi~~

~~Vi må være stærke~~

Vi må stå sammen, være stærke
i kampen for et liv
hvor alt er lige delt
og alle lever helt

Er du angst og gir din mandret
så han ikke går sin vej
er du angst og gir dån chef ret
for at blive i dit job

Vi må stå sammen

op med hovet sig din mening
gør det om og om igen
gør det hjemme, gør det ude
osse til dån bedste ven

Vi må stå sammen.....

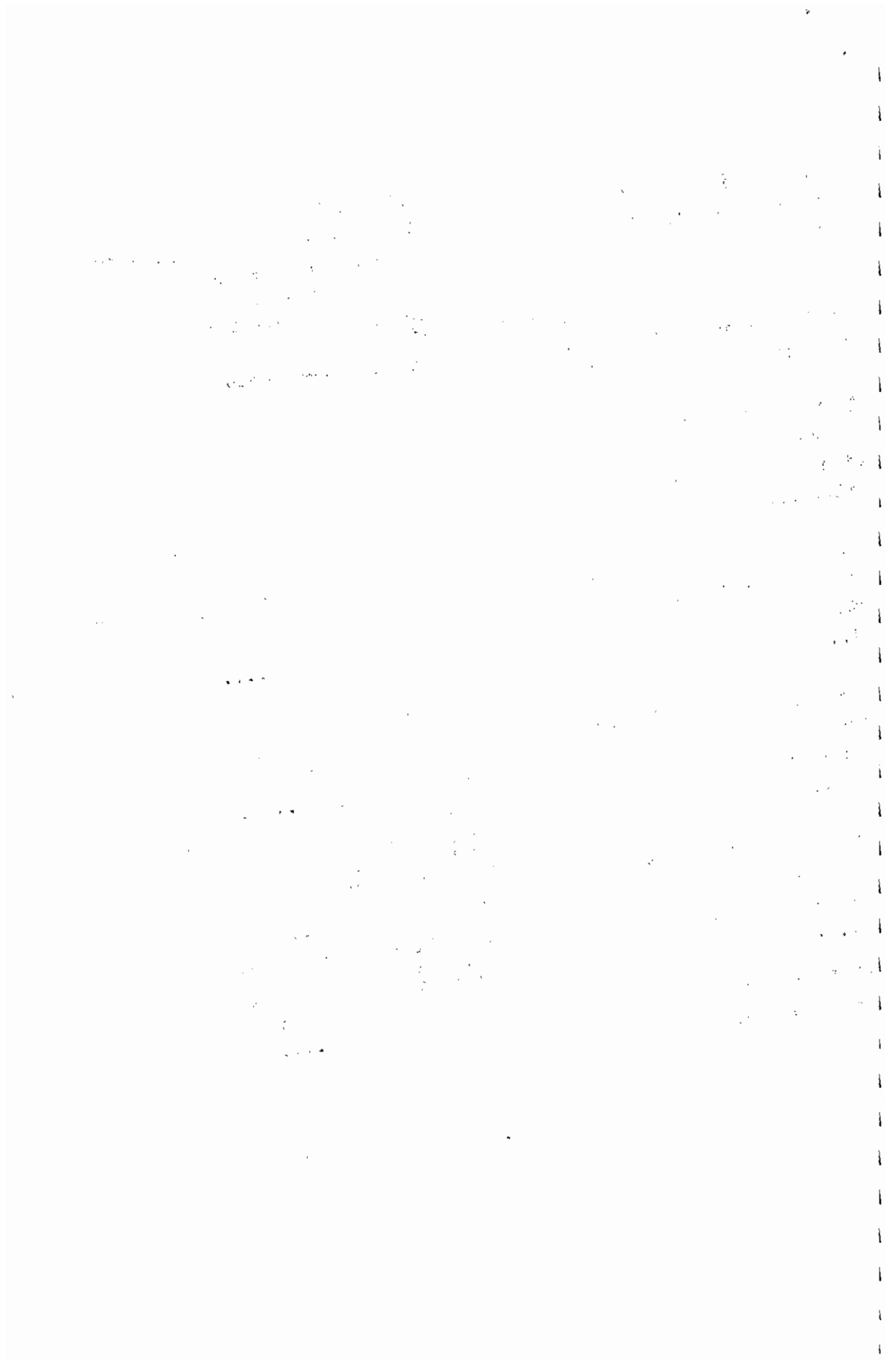
Så kan vialle, mænd og kvinder
kampe sammen mod det system
hvor penge og facade
bestemmer vores liv

Vi må stå sammen...

Er du husmor i Gjellerupplanen
ekspeditrice i Magasin
eller syerske i Herning
servitrice på den Gyldne Hingst

Vi må stå sammen....

(demos-pladen: kvinder i DK 0)

ERFARINGER FRA VENTELISTEARBEJDE til brug for KAP's sommerlejre -79
om KVINDEPOLITIK.

Dette oplæg er skrevet af nogle aktivister i ventelistearbejdet på Østerbro og vil forhåbentlig give jer en fornemmelse af de problemer man støder på i et sådant arbejde, og hvordan vi har forsøgt at tack-
dem. Begrænsningen i oplægget er helt klart at det kun tager udgangs-
punkt i arbejdet på Østerbro og til dels i København; endvidere at de
erfaringer vi har gjort os på nuværende tidspunkt ikke er tilstrække-
lig gennemarbejdede og gennemdiskuteret af alle der har været med.

Lidt om ventelistetal og betydningen af ventelistearbejdet.

Pr. 1.1.78 stod ca. 12.300 børn på venteliste til daginstitutioner i
Københavns Kommune. Ventelisterne vokser stadig selvom børnetallet
falder i kommunen. En stigende andel af de københavnske børn har alt-
så brug for en daginstitution. Ca. hvert femte barn fra 0-2 år
står på venteliste - det er til vuggestuerne, at ventelisterne er
længst. Kigger man på hvor stort behovet egentlig er for institution-
pladser, viser kommunens beregninger (som man skal forholde sig kri-
tisk til, idet de bygger på en del falske forudsætninger), at ca.
60% af alle børn fra 0-2 år har behov for inst.pl., ca. 80% af alle
børn fra 3-6 år, og ca. 25% af alle børn fra 7-13 år har behov for
institutionpladser. Kommunens nuværende dækningsgrader er følgende:
Vuggestue 34%, børnehave 73% og fritidshjem 19%.

Kommunens planer går ud på at have afskaffet ventelisterne i 1982.
For at gøre dette realistisk har kommunen planlagt at bygge 300 plad-
ser om året frem til 1982. Men rent faktisk er en sådan udbygning på
300 pladser om året langt fra tilstrækkelig til at dække det stigende
behov. Kommunen hævder, som følge af nedgang i børnetallet, at behovet
vil falde, men den faktiske udvikling viser det modsatte. Endvidere
bliver kommunens udbygningsplaner ikke overholdt. Således blev der i
1978 kun opført 69 pladser; og Pelle Jarner har udtalt, at de 300
pladser for 1979 samt de resterende pladser for -78 (231) ikke vil
blive færdige i år. Samtidig er en del pladser rask væk blevet ned-
lagt.

Kendsgerningen er således, at langt hovedparten af forældre til små
børn har brug for at få deres børn passet i en daginstitution. Dette
undrer vel ingen. En kendsgerning er imidlertid også at Københavns
kommune med Socialdemokratiet i spidsen reelt ikke agter at udbygge
daginstitutionsområdet til at dække det faktiske behov. Tvertimod
rammer den krisepolitiske sparekniv i høj grad dette område, og på-

fører forældre til små børn, og her især kvinderne, en lang række sociale, økonomiske og familiemæssige problemer.

I betragtning af at alle nye forældre kommer til at stå med venteliste-problemet og med de problemer der følger med, er det af stor politisk betydning, at der bliver udviklet en slagkraftig bevægelse/organisation, der samler den stadig stigende modstand der er blandt ventelisteforældrene med i første række kommunens institutionspolitik.

Problemer med at få ventelistearbejdet til at fungere.

Det største problem er her den store udskiftning/fornyelse i gruppen. Med udskiftning mener vi både at folk dukker op engang imellem, og at folk forlader gruppen efter et par møder eller når de har fået plads. Dette betyder flere ting for gruppens arbejde. For det første belastes den kerne af stabile folk der er i arbejdet unødigt meget. For det andet er der mange gode initiativer der ikke bliver fulgt op. For det tredje udvikles gruppens samlede erfaringer langsomt.

Vi mener at følgende forhold kan spille ind på den store udskiftning: Det er en begrænset periode man står på venteliste (som oftest et års tid fra barnet er født) - dette sammenholdt med at folk som oftest først kommer til ventelistegruppen når problemerne har vist sig, får naturligvis indflydelse på hvor længe folk har en umiddelbar interesse i at være med i arbejdet. Mange førstegangsfødende især har en følelsesmæssig barriere mod at deltage i et sådant arbejde før barnet er født. Endvidere er der en del som individuelt sætter deres lid til pladsanvisningen - først når de har erfaret hvor håbløst det er kommer de til ventelistegruppen.

Folk har forskellige forventninger til ventelistegruppen. Nogle har en ide om at ventelistegruppen kan løse deres individuelle problem med det samme, og kommer derfor kun for at få gode råd. Dem får de som oftest ikke, og forlader så gruppen ret hurtigt. Mange har forventninger om at gruppens arbejde er langt mere udviklet end det faktisk er, og i den forbindelse forventer at kunne hægte sig på et eller andet sted uden nogen større selvstændig arbejdsindsats. Her må man betænke, at mange i ventelistearbejdet er helt utruede med at deltage i politisk arbejde og derfor måske har svært ved at se betydningen af deres egen indsats. Opfattelsen bliver her næst, at det vist ikke rigtig nytter noget.

Det kræver tid at være med i arbejdet. Specielt små børn kræver en del tid af forældrene. Det kan derfor være svært at have overskud til at deltage i ventelistearbejde. Her spiller det også ind, at det bli-

vor gjort til især kvindernes problem at der er mangel på institutions-
pladser; det er også flest kvinder der deltager i ventelistearbejdet.
Den nuværende struktur der er i ventelistegruppens arbejde er følgende:
der er en styringsgruppe som tager sig af at planlægge og indkalde de
faste månedlige møder; på de månedlige møder nedsættes der arbejds-
grupper efter diskussion og der kommer referat fra de allerede ned-
satte grupper. Endvidere diskuteres og planlægges de påtænkte udad-
vendte aktioner/aktiviteter. Derudover forsøges der holdt introduk-
tionsmøder for nye folk.

Endvidere er der på Københavnsplan nedsat en koordineringsgruppe med
deltagelse af en KFO-repræsentant som holder møde én gang om måneden.
Til strukturen er der det at sige at den konstant er i udvikling i
takt med de erfaringer vi gør os.

I startfasen gjorde vi en del ud af den lokale mobilisering; det gør
vi stadigvæk, men samtidig har vi indset nødvendigheden af et arbejde
mere samlet på Københavnsplan, idet det er Københavns kommune, der er
vores umiddelbare modstander.

Aktionsmuligheder.

Vi har forsøgt både at mobilisere indadtil og udadtil. Indadtil er
det vigtigt at snakke med nye deltagere i gruppen, så de ikke smut-
ter efter første møde. Der er lavet en klageanvisning, så man lettere
kan gå igang med at klage og vide hvilke paragraffer man skal forholde
sig til.

Vi har lavet en folder der kort fortæller hvem vi er og hvordan man
kan komme i kontakt med os. Den ligger på forukkelige diske i området,
og bliver delt ud til nye forældre gennem sundhedsplejerskerne. Udadtil
har der været flere manifestationer. De har ikke været så slagkraftige
som man kunne ønske, men de har været der: banevognsdemonstration,
Palle Jarner aktion, én-dagsvuggestue og plancher. Der har været tale
om at føre retsag imod kommunen, fordi at den ikke overholder bi-
standelovens bestemmelse om "at sørge for det nødvendige antal plad-
ser". Den har vi ikke ment at vi skulle bruge kræfter og økonomi på,
dels fordi det ville være for krævende, og dels fordi det formentlig
ville være resultatløst.

Erstatningsager for tabt arbejdsfortjeneste er også en mulighed, som
der arbejdes med i flere fagforeninger.

Ventelistearbejdets dilemma er at hovedparten af arbejdet ligger i at
propagandere vores sag - ~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~ og så
den vej presse kommunen. Det er arbejde der først bærer frugt lang tid
efter at vi selv har fået en inst.plads - det vanskeliggør vores ar-

bejde en del, det er svært at holde gejsten oppe ved hele tiden at finde fikse ideer til at komme frem med vores synspunkter.

Derfor har nogle af os snakket om muligheden af at besætte "egnede lokaler", holde dem indtil vi har fået lovning på oprettelse af inst. og samtidig bruge dem til børneoplysningslokaler. Dette vil kræve en høj mobilisering, men samtidig vil det nok virke mobiliserende både på ventelisteældrene og andre, det kunne være kvindegrupper, arbejdsløse og andre sympatiserende.

Vi skal selvfølgelig også gribe ind der, hvor kommunen har planer om nedlæggelse af pladser. Her har vi ingen erfaringer endnu.

I det hele taget er ventelistearbejdet under opbygning - derfor er det vigtigt at vi bruger kræfter til at styrke det. Faren for at reformister i forskellige afskyninger afleder kampen ligger helt klart og lurur. Det er f.eks. meget nærliggende at personificere propagandaen med Pelle Jarner.

Vi vil derfor opfordre alle der er gravide eller står på venteliste til at gå ind i en ventelistegruppe, eller at oprette sådanne, hvor de ikke findes. Det vil både styrke vores lokalpolitiske og vores kvindepolitiske arbejde.

"INDRE"- "YDRE"-FRIGØRELSE.

Dette oplæg skal ses som en kritik af den perspektivering, der ligger i de nuværende familiepolitiske oplæg.

Det centrale punkt er at oplæggene så at sige brækker over på midten. Brudet sker, når man forsøger at drage de politiske konsekvenser af en i hovedsiden korrekt analyse af familiens historiske udvikling: at den har udviklet sig fra at være en økonomisk funktionsenhed til et sted, der udelukkende har med reproduktionen at gøre. Den kapitalistiske udvikling har udhulet - og udhuler stadig - den traditionelle families eksistensgrundlag, og oplæggene centrerer sig derfor omkring spørgsmålet, om vi som kommunister skal arbejde for en opløsning af familien. Alle oplæg svarer samstemmende, at det skal man ikke, og dette primært ud fra at detz ikke er "familien som organisationsform, der betinger, at dobbeltarbejde, undertrykkelse m.v. findes" (Sommerlejroplægget, s. 50, min udhævelse). Dette synspunkt er på den ene side korrekt, da det er kapitalismen, der sætter rammerne for indholdet i familien, men det er på den anden side ukorrekt - eller u-dialektisk - da formen har betydning for, hvordan indholdet udtrykker sig og det endda et indhold, der ~~ikke~~ stadig udhules. Kigger man på familieformen isoleret er denne modsætning uløselig, for hvordan skal vi give familien indhold, når kapitalismens almene tendens til samfundsmæssiggørelse af reproduktionen ikke lader sig standse ved køkkendøren, blot fordi det er erklærede familietilhængere, der bor inde bag ved.

For at løse denne modsætning, der opstår ved spørgsmålet om familiens evt. destruktion, må man nok starte med at se på, hvad en familiepolitik må rette sig imod, og i hvilket forhold, den står i til andre delområder af ensamlet politik i kampen for socialismen.

For at tage hul på dette ser jeg det hensigtsmæssigt at indføre den dialektiske kategori: den indre og den ydre frigørelse, og dette ikke så meget fordi jeg er overbevist om, at en samlet klassekampsteori skal opbygges omkring denne kategori, men fordi den kan være med tilx at tydeliggøre familie- og seksualpolitikens genstandsområde og deres forbindelse til bl.a. kvindepolitikken. Den politiske kamp på venstrefløjen har op til i dag udelukkende i organisatorisk regi satset på den ydre fri-

gørelse - delpunkter som kampen for bedre arbejdsforhold, højere løn, tillidsmandsbeskyttelse ect., ect. - hvor den indre frigørelse - kampen for sunde, fremadrettede og ikke undertrykkende følelser og adfærd over for hinanden i partiet og i arbejderklassen som helhed - kun er taget op i det omfang konkrete episoder nødvendiggjorde det. For ikke at blive misforstået opfatter jeg selvfølgelig den ydre kamp for et fundamentalt andet samfundssystem som det drivende aspekt i klassekampen, men denne kamp må nødvendigvis følges op af en kamp for overskridelse af undertrykkende følelser og adfærd, og dette ud fra, at det ikke er maskiner, der producerer og videreudvikler MLT-tænkningen, men mennesker af kød og blod. Konsekvensen af ikke at bearbejde følelses- og adfærdsmæssige relationer på langt sigt ses tydeligt ved DKPs Land og Fokkfestival, hvor humoren er en gang borgerlig gejl, hvor analogien til "politik på dåse" ikke er fjern. At deres borgerlige adfærd modsvarer en revisionistisk teori ude af trit med den faktiske virkelighed er ikke en tilfældighed. På den anden side skal man ikke tro, at den indre frigørelse kan lykkes under kapitalismen - betingelsen for at den kan lykkes i fuld udstrækning^{er} socialismen som samfundssystem, men man kan nå et stykke - og det^{er} et nødvendigt stykke - under kapitalismen, hvilket især afhænger af organisationsformerne, man vælger.

Nå, men ud fra ovennævnte perspektiv opfatter jeg familiepolitikken som den del af vores politik, som der sigter mod at analysere og perspektivere forskellige organisationsformers muligheder^x og potentialer på den ene side, og begrænsninger og bivirkninger på den anden side, og dette primært i forhold til følgende to taktiske spørgsmål:

- 1)a - hvilke krav styrker bedst klassens mulighed for optimalt politisk aktivitet
- b - hvilke betingelser styrker bedst opfyldelsen af klassens umiddelbare behov i forhold til udviklingen af overskridende følelses- og adfærdsformer.
- 2)a - hvordan organiserer jeg mig bedst muligt, så jeg yder optimalt i den ydre politiske kamp.
- b - hvilke betingelser giver mig de bedste betingelser for et relativt trygt liv på den ene side og for bearbejdelse og overskridelse af borgerlige følelser og adfærdsformer på den anden side.

Familiepolitikken bliver på denne måde bindeledet mellem den indre og den ydre kamp, både for klassen som helhed og for den enkelte. Mht den enkelte er formålet ikke at udstikke organisatoriske retningslinier for, hvordan man skal leve, men hjælpe og lade det være op til den enkelte selv at bestemme bo - og familieform. På den anden side har GOer og sympgrupper et ansvar for aktivt at støtte den enkelte i hans valg. Ex: For en kammerat, der har udprægede egoistiske tendenser, vil organisationsformen "eneboer" yderst på Amager måske ikke være den bedste fremadrettede løsning. Et parforhold, der har et udpræget jalusiproblem, der evt. virker blokkerende på politisk aktivitet, vil evt. kunne støttes, hvis de etablerer sig i et boligfællesskab eller i et kollektiv ect ect.

Vender man nu tilbage til spørgsmålet om familiens opløsning, ses dette nu at være et rent taktisk spørgsmål - og ikke som familieoplaggene tenderer at opfatte det som et strategisk spørgsmål. Spørgsmålet kan altså ikke besvares uden de store armsving over alle mulige organisations- og samlivsformer - på trods af "at der er en udbredt tradition for at leve i familier". Der ligger tilsyneladende en modsætning i ovennævnte. På den ene side er det op til den enkelte selv at finde sine to ben at gå på, på den anden side lægges der op til en stillingtagen til, om der skal arbejdes for familiens fortsatte eksistens. Jeg kan ikke afklare om modsætningen er reel, men strategiske betragtninger uden taktiske delmål er irrelevante, så jeg har valgt at opfatte det som to niveauer (pkt 1 og 2) for den konkrete brug af en familiepolitik.

Det ene niveau er kampen primært for materielt bedre vilkår for de organisationsformer, man på et givet tidspunkt vurderer bedst opfylder klassens behov.

Det andet niveau er udelukkende et ideologisk niveau, der retter sig mod en bevidstgørelse af den enkeltes egne behov og betingelser, og dermed øx styrker den enkeltes muligheder for at vælge den organisationsform, der bedst passer.

Hvilke sammenhænge der er mellem familiepolitikken og andre delområder af vores samlede politik vil jeg ikke komme nærmere ind på, men med den status familiepolitikken har fået i dette oplæg er der naturlige sammenhænge til seksualpolitikken på den ene side, og boligpolitik og kvindepolitik på den anden side.

Opsummerende kan siges at min kritik i hovedsiden går på

- 1) at man ikke ser at spørgsmålet om familiens opløsning (den traditionelle kernefamilie) er et taktisk spørgsmål.
- 2) at man besvarer spørgsmålet uden tilgrundlæggende analyser, og uden en definition af familiepolitikens genstandsområde.
- 3) at man går ind for en bevarelse af familien udelukkende ud fra en afgrænsning og afstandtagen fra, hvad der betegnes som den fri kærlighed.

Mht punkt 3, så kunne det jo være en tredje form - organisering efter princippet om en ansvarlig kærlighed - som måske på lang sigt bedst modsvarer arbejderklassens behov og udviklingsmuligheder under kapitalismen.

Hvordan "den ansvarlige kærlighed" så skal praktiseres, og hvilke materielle rammer, der betinger denne i forsøget på at overskride modsætningen mellem det traditionelle parforhold med diverse privatejendomsforhold og krav, og de frie uforpligtende forhold, må kommende diskussioner og praksis vise - vi har garanteret alle nogle erfaringer på dette område.

Med ovennævnte tages også afstand fra hovedsiden i vurderingen af, at den "såkaldte seksuelle frigørelse" har - selvom der også ligger noget progressivt heri - isoleret os yderligere og har medvirket til fremmedgørelse og adskillelse af følelser og sex" (Sex Kampen, s.2), idet dette må ses som et første forsøg på at bryde med de undertrykkende mekanismer i parforholdet/kernefamilien, selvom det ikke er en overskridelse af deres indbyggede modsætninger.

Til slut en generel kommentar. Det er et virkeligt fremskridt for partiet og klassen, at den "private" leve- og organisationsmåde er taget op, men når man tager nye områder af virkeligheden op til debat må man frem for alt ikke låse sig sig fast eller hænge ved det gamle (jvf. familieopløggernes implicite forsvar for styrkelse af den traditionelle familie), blot fordi det nye og evt. overskridende endnu ikke lader sig skimte i den grad, at det umiddelbart lader sig teoretisere.

Vi må som kommunister sely være med til at skabe det nye.

Kammeratlig hilsen Kalle.

Et oplæg om enligmorrollen.

Jeg har skrevet dette oplæg fordi jeg mener at en enlig mor er en ekstra undertrykt kvinde, både økonomisk og ideologisk. Mit udgangspunkt for dette er at jeg selv er enlig mor, og at jeg ved at snakke med andre enlige mødre har oplevet at der er nogen fellestræk, nogen fælles problemer.

Den økonomiske undertrykkelse.

Den økonomiske undertrykkelse rammer særlig hårdt når man er eneforsøger, udgifterne er de samme som hvis man er et par. Den kompensation man får i form af børnetilskud og børnepenge dækker slet ikke de merudgifter der er. Det er frustrerende når der ikke er penge nok, og ydmygende at skulle hente dem på bistandskontoret. Jeg har selv oplevet hvordan en dårlig økonomi har betydet at jeg har fungeret dårligere som mor og arbejder. Samtidig virker det hæmmende at der ikke kan blive råd til den babysitter man lige står og har brug for.

Den ideologiske undertrykkelse

Den ideologiske undertrykkelse rammer ekstra hårdt i form af selvundertrykkelse. Som enlig mor er man i en presset situation fordi det økonomiske ansvar, og det juridiske ansvar for barnet hviler kun på en, det er et hårdt pres at være alene om at opdrage et barn. Samtidig skal man fungere på en arbejdsplads være politisk aktiv m.m..

Vi har alle behov for at snakke med andre i vores dagligdag for at få opbakning, føle at nogen kan lide en. Som enlig mor har man begrænset mulighed for at få dette behov dækket. Ens bevægelsesfrihed er hæmmet på grund af barnet, og det er ligesom ikke så spændende for andre kun at besøge en enlig mor.

Det er således min erfaring at man er nødt til at være meget udadvendt hvis man ikke skal miste kontakten til andre mennesker. Hvis man ikke har en god kontakt til andre mennesker er det min erfaring at selvundertrykkelsen kommer til at spille ind. Samtidig bliver ens verden indsnævret, man kommer til at fokusere for meget på barnet og vil derfor have mere svært ved at indgå i diskussioner om andre ting, som for eksempel politik. I hvor høj grad disse ting slår igennem afhænger blandt andet af om man har en uddannelse. Jeg har set mange grelle eksempler blandt kvinder uden uddannelse og uden daginstitutionsplads til deres børn, dem der har gået derhjemme og lullet rundt, oveni hatten skal de så også ydmyges ved at hente deres penge

på bistandekontoret. Det kan være meget svært for dem at komme ud på arbejdsmarkedet igen, de tør simpelthen ikke, er bange for de krav der stilles til dem. De fleste stiller derfor heller ikke krav om at få en uddannelse, hertil kommer så at adgangen til at få en uddannelse er blevet stærkt begrænset efter modrebhjælpens nedlæggelse.

Hvis man har en uddannelse er udgangspositionen noget bedre, med uddannelse følger bedre arbejde hvor man i det daglige kan bekræfte sig selv, selvundertrykkelsen vil derfor slå mindre igennem. Med uddannelse følger også en bedre økonomi, man kan derfor købe sig til lidt frihed via en babysitter.

selvundertrykkelsens konkrete udtryksformer.

Den kan blandt andet komme til udtryk ved at man ikke siger ret meget i gruppediskussioner, man føler ikke rigtig man kan bidrage med noget. Dette kan for eks. hænge sammen med at man har dårligere mulighed for at forberede sig, men også at man i det hele taget mangler nogen at diskutere med på et mere afslappet plan. Dette er ikke skrevet for at alle folk der kender en enlig mor skal begynde at besøge hende (medlidenhedsbesøg er ikke attraktive), det er skrevet for at give andre en baggrund for at forstå de ulige betingelser man kan have for at for deltage i for eks. politisk arbejde.

Frítiden (tiden uden barnet) er nødt til at være nøje planlagt fordi der er så lidt af den, der er mange ting man skal nå at snakke om når der endelig er en mulighed. Bagefter er der god tid til at tænke over hvad der blev sagt, noget af det kan måske grejes så det giver næring til mindreværdsfølelsen.

Bemærkninger i stil med ikkik bare op en dag kan let misforstås (det var måske bare sådan en henkastet afskedsreplik) og selvom den var velment vil det kræve stor overvindelse at følge den op. Den omvendte er bedre, altså jeg kikker op en dag, især hvis den bliver fulgt op af konkret handling. En anden ting der kan virke frustrerende er at ens kontakter ligesom bliver delt op i småstykker, man kommer meget let til at mangle en mere fast kontakt til et andet menneske, en hvor man ikke skal starte forfra hver gang.

Parforhold.

Det er ikke særlig nemt for enlige mødre at etablere parforhold dels er det begrænset hvor mange mænd der vil indgå i et sådan forhold, dels vil en enlig mor nok altid forsøge at sikre sig akkurat meget af forholdet kan holde, af hensyn til barnet.

På et tidspunkt kan man komme i den situation at man må vælge mellem mand og barn hvis ikke forholdet mellem de to er godt. Det forholder sig anderledes med de løse forhold, hvor mange mænd har den opfattelse at enlige mødre er lette at komme iseng med, hvilket nok kan være rigtigt i nogen tilfælde der er ikke ikke så meget tid, og nogen vælger måske det løse forhold som en måde at have et følelses-sexliv på fordi det er nemmere.

Men på trods af alt dette kan det faktisk godt lade sig gøre at have et helt fint liv som enlig mor. Hvis man har en god kontakt til andre mennesker og er bevidst om at selvundertrykkelsen der nok ind imellem vil slå igennem, er forårsaget af enligmorrollen, hvis man sørger for at tage tingene op i stedet for at gå hjem og ruge over det, så kan det på mange måder være godt at være enlig mor. Man slipper for al snak om hvem der nu skal skifte den ble og lign., det hænger kun på en selv, det giver mere ro og giver egentlig mere overskud til sømverd med barnet. Efterhånden som barnet-barnene vokser op kan man opbygge et meget tæt forhold til dem, et forhold der på mange måder kan ligne et godt parforhold.

Børnene indgår i familien på en anden måde, omkring praktisk arbejde, men også som snakkekontakt for moderen, derved får barnet en anden rolle i familien, barnets arbejde er nødvendigt barnets mening betyder noget, det opfatter jeg som noget meget positivt. Dårlige sider af denne samlevsform kan så være at barnet for hurtigt bliver voksent, og at moderen kan komme til at hæmme barnets udvikling ved at sætte sig på det. Det er derfor vigtigt at moderen bliver en uadvendt person, at hun bevarer eller for genopbygget sin selvtillid. Det kan være svært når man samtidig er bundet af barnet.

Der kan være forskellige måder at løse dette problem på. For, nogen kan det være godt at bo i kollektiv eller bofællesskab. Jeg har selv gode erfaringer med at bo i en andelsboligforening hvor jeg har opbygget et så godt forhold til nogle andre i ejendommen at jeg faktisk aldrig er i bekneb for en barnepasser. Der er også den mulighed at man betaler en babysitter eller at kammerater kommer og passer barnet.

Iøvrigt mener jeg det ville være godt hvis vi i det hele taget forsøgte at støtte hinanden med både positiv og negativ kritik at vi i dagligdagen nærrede større omsorg for hinandens udvikling.

Ja dette var så nogle tanker om hvordan jeg opfatter enligmorrollen, der er sikkert mange læse ender, men jeg mener bare at det er virkelig meget nødvendigt at vi begynder at diskutere dette spørgsmål, og at nogen begynder at formulere noget omkring det, og helst i en form der kan nå ud til dem der står midt i problemerne. Jeg finder det også meget nødvendigt at vi rejser nogle økonomiske krav. Der er efterhånden mange enlige mødre, og der kommer flere til. Hvis det er rigtigt at mange unge piger idag sætter på parforhold istedetfor at få en uddannelse, er det givet at vi om nogle år vil se mange enlige mødre i den svageste udgangsposition, vi må derfor gøre noget nu, lad os starte indenfor egne rækker.

Spørgsmål.

1. Hvordan opfatter du enligmorrollen, hvilke erfaringer har du i forhold til enlige mødre, hvordan forholder du dig til dem.
2. Bor man idet hele taget bo som enlig mor.
3. Hvis vi skal rejse nogle økonomiske enligmor krav, hvordan gør vi det så bedst.

Julie gr.10 SommerEJ 7

indhold:

LERBJERGLEJREN SL 12	NR. 2
Om mandagens diskussioner (fra SLL)	side 2
Lejrledelsens tale lørdag aften	side 3
Vigtig annonce !!!!!!!	side 6
Karin (sang)	side 7

Kammerater

Den første dags diskussioner er nu overstået, og grupperne har snakket sig ind på hinanden. Der er kommet konkrete erfaringer på bordet og der er diskuteret konkrete udtryk for kvindeundertrykkelsen både materielt, ideologisk og kulturelt. Gruppernes forløb har været meget forskelligt, og det er forskelligt hvad man er kommet rundt i, men det er ikke noget dumt udgangspunkt når vi skal igang med dagens diskussioner, fordi man nu er snakket ind på hinanden og har et mere fælles udgangspunkt. Nu er det derfor vigtigt, at vi bruger disse diskussioner til en yderligere konkretisering og forståelse for de opgaver kvindekampen stiller på kort såvel som på lang sigt.

Derfor har SLL opstillet nogle spørgsmål som skulle pejle diskussionerne ind på og i dybden med ligestillingskampen og hvad denne egentlig indeholder. Det vil være godt og værdifuldt om vi kunne nå til en dybere og klarere forståelse for ligestillingskampen bl.a. osse af hensyn til de videre diskussioner af familie- og seksualpolitikken. Derfor stiller vi følgende spørgsmål op til dagens gruppediskussioner.

1. Diskuter om kønskvotering kan ændre ved de vilkår der gør, at kvinder er uligestillet.
2. Diskuter hvad kampen for ligestilling indeholder både idag og på længere sigt.
Indeholder ligestillingskampen krav om en særbeskyttelse af kvinderne?
Hvorfor kan reel ligestilling ikke opnås under kapitalismen?

GOD DISKUSSION

SLL

SOMMERLEJRLEDELSENS ÅBNINGSTALE.

I modsætning til KAP'S andre emnelejre drejer de kvindepolitiske lejre sig i høj grad om udviklingen af en kommunistisk politik på nye områder. Hvor de andre lejre diskuterer en udbygning og konkretisering af KAP's politik på de områder, hvor den har været gennemprøvet i et stykke tid, der står vi på denne lejr overfor for første gang mere organiseret at skulle diskutere familie- og seksualpolitik.

Det er således en både spændende og krævende opgave vi står overfor.

KAP har i år lagt sine lejre mere bredt an end tidligere. Dette skulle betyde, at vores politik kommer bredere ud, og at vi får mulighed for sammen med andre - der endnu ikke kender så meget til KAP's politik - at diskutere udviklingen af vores politik på nye områder. Det er derfor særlig vigtigt, at vi på denne lejr forstår, at forholde os opmærksomt lyttende og opsamle de erfaringer vi alle har med os. Det vil også sige, at det er vigtigt, at alle deltager aktivt i diskussionerne og videregiver deres erfaringer.

Den partioffensiv KAP er inde i har to sider, dels at bringe KAP's politik længere ud og dels at mobilisere partiet til i stadig højere grad at orientere sig i de emner, der er væsentlige og aktuelle for arbejderklassen i dag. Her har det i nogen tid knebet med udviklingen af KAP's kvindepolitik. For et par år siden blev der i partiet ført grundige diskussioner om kvindeundertrykkelsens årsag, men i de forløbne år har det knebet med at få konkretiseret og videreudviklet kvindepolitikken. Dette hænger i høj grad sammen med, at vi har haft en mangelfuld praksis på dette område fra KAP's side. Vi må derfor alle bestræbe os på med denne lejr, at begynde at rette op på dette.

Diskussionerne på lejren skal give os en bedre forståelse for ligestillingskampen som midlet i kampen mod den særlige kvindeundertrykkelse. Vi må forsøge at konkretisere hvad det vil sige at kæmpe for ligestilling på det fag-

lige område, på uddannelsesområdet, i familien etc. så vi når vi kommer hjem, i højere grad bliver i stand til at integrere kvindepolitikken i de forskellige områder. De oplæg der ligger til denne lejr om familiepolitik og om seksualpolitik er ikke udtryk for en gennemtygget KAP-politik, men er de første bud på en politik på disse områder. Oplæggene er derfor givetvis mangelfulde og kan forbedres meget. Tag dem op til kritisk vurdering, kom med en konstruktiv kritik af dem, tilføj nye aspekter til dem.

Når vi nu på lejren ~~xx~~ skal diskutere kvindepolitik er det vigtigt, at vi holder os to ting for øje:

Dels at kvinde-, familie- og seksualpolitikken ikke kun er et problem, der specielt stiller sig for KAP'ere, men er et samfundsmæssigt problem. Efter at mange kvinder i 60'erne kom ud på arbejdsmarkedet, er kvinderne idag udsat for stadigt skærpede angreb fra borgerskabet. Tendensen til opløsning af familien stiller sig idag for mange som et problem. I Københavnsområdet opløses idag 50% af alle indgåede ægteskaber. Seksualpolitikken diskuteres idag temmelig meget, tænk blot på Information og politisk revy. Den anden ting vi må holde os for øje er, at selv om ~~xxxxxxx~~ kvinde-, familie- og seksualpolitikken er samfundsmæssige problemer, er det ikke problemer, der ikke vedrører os selv som en del af klassen.

Vi skal derfor ikke kun diskutere kvindepolitikken som noget, der kun vedrører andre, men osse os selv. Vi kan i høj grad tage udgangspunkt i os selv, bruge os selv som enkeltteksempler, der viser det almene, osse derfor er det vigtigt, at vi kommer frem med vores egne erfaringer,

De der har været på lejre tidligere år ved, at der på disse lejre har været ført heftige diskussioner og at der har været uenigheder om grundlæggende spørgsmål. I år står vi i den situation, at der ikke i partiet findes uenigheder af grundlæggende karakter, Det har osse vist sig på de tidligere lejre, at der så vidt vi ved ikke har været grundlæggende uenigheder. Om der vil komme det på vores lejre, når vi her tager nye spørgsmål op ved vi ikke.

Vi går opmærksom på dette, da nogen deltagere på tidligere lejre har ment, at det var mærkeligt og lidt ~~for~~ forkert, at der ikke var sådanne store uenigheder og diskussioner. Dette synspunkt deler vi ikke. Vi opfordrer til en konstruktiv og fremadrettet debat.

Det var hvad vi ville sige om diskussionerne. Diskussionerne er jo kun en del af det der skal foregå i denne uge. Som I har set er faciliteterne ikke de bedste på denne lejr, og hvis vi ikke får udevejr, er der sat nogle visse rammer for vores udfoldelsesmuligheder. Men ved fælles hjælp skal det nok gå. Vi vil opfordre grupperne til at tage initiativer til aktivitetstilbud til eftermiddagene. På den anden kvindepolitiske lejr var der f. eks. en gruppe, der præsenterede Suzanne Gieses nye bog og lagde op til en diskussion af den, andre tilrettelagde orienteringsløb og volley-ball turneringer - så lad blot ideerne blomstre.

Kammeratlig hilsen

SLL (sommerlejrledelsen)

Bogbutikken

OKTOBER

Bogbutiksarbejdet skal ses som en uadskilnelig del af lejrens politiske diskussioner og liv. Målet må være at bogbutikken har et gensidigt forhold til de øvrige aktiviteter. Her kan hentes politisk vejledning og teori til klassekampen og "derhjemme". Her kan hentes yderligere kendskab til kvindekampen og arbejderkvindernes situation. Her kan hentes kendskab til andre sider af KAP's politik.

Ud fra dette gik gruppe 3 igang med arbejdet. Vi vil hver dag i Røde Stjerne præsentere "dagens bog". Vi prøver at fortælle noget om bogen, og at bringe en kritik der rækker ud over det Arbejderavisen har bragt.

Her på lejren mener vi bøgerne kan bruges til oplæsning, -- så derfor kom med gode ideer! Find afsnit i gode bøger!

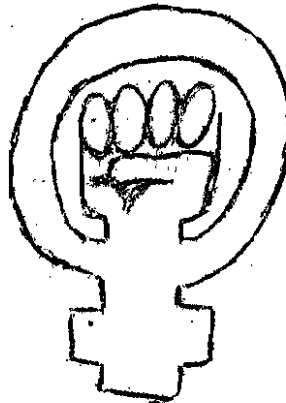
Vær ikke genert for at vise dine kammerater, ting, som har begejstret dig! --- kort sagt læs op!

Alle erfaringer med bøger i kampen skal frem - fortæl om det på vægaviser eller Røde Stjerne .

Så kom i bogbutikken, der er kaffe , der er miljø og en god snak.

åben daglig 17-18

Grit
Dorte

KARIN

redstodgød

1a Jeg hedder Karin, sytten år
jeg forlod skolen her i fjor
skoletræt som mange fler
jeg ville søge job

1b Tjene egne penge
få mit eget hjem
ikke plage dem derhjemme
stå på egne ben

2a Jeg tog min cykel kørte rundt
fra dør til dør,
skrev mig op på lange lister,
hvor der var navne fra før.

2b Men ingen kunne hjælpe mig.
ingen gav mig job
på formidlingen for arbejde
såd der mange folk i kø.

3a Det var voksne kvinder, gamle
og unge folk som jeg
de gemte sig bag bog og blade
som om de skammed sig.

3b På reservebænken havned jeg
og en ting har jeg set
pengefolk tar sig aldrig af
om du sulter eller er mæt.

4a Når det er gode tider
får vi arbejde, det er godt
men i krisetider fyres vi
det er noget alle ved.

4b Ud og ind af produktionenen
vandrer du og jeg
men hvis arbejdsfolk står sammen
så kan dette ændre sig.

5a Fra reservebænken skal vi råbe
højt i samlet kor
"vi er men'sker, ikke tal
på kapitalens skrivebord"

5b "Vi er unge kvinder, gamle mænd
med og uden fag
og vi kræver arbejde
kræver arbejde nu i dag".

afgødt asdb

indhold:

LEIRLEJRE: 31. 12, 1979 LØRDAG 6.20.-7.

Plan for egne aktiviteter og aftenarrangementer
Dagsprogram

Hilsen fra KAP's forretningsudvalg

Oplag om at arbejde i den brede, progressive kvindebevægelse.

PLAN FOR UGENS DISKUSSIONER OG AFTENSARRANGEMENTER

SØNDAG= Diskussion af "Situationen kvindepolitisk"

AFTEN: Oplæg om rødstrømpebevægelsen

mandag: Fortsat diskussion af "Situationen kvindepolitisk"

AFTEN: Lysbillede fra Kampuchea ved Peter Bischoff

eftermiddag!
TIRSDAG: Diskussion af det familiepolitiske oplæg

AFTEN: Hvad betyder det for KAP, at det nu er opstillingsberettiget

ONSDAG: Diskussion af det seksualpolitiske oplæg.

AFTEN:

TORSdag: Grupperne opdeles på tværs, hvorefter kvindepolitikken diskuteres
i forhold til det faglige, det uddannelsespolitiske, det anti-imperialistiske arbejde og arbejdet i den brede kvindebevægelse

AFTEN:

FREDAG: Opsummering af gruppens diskussioner

AFTEN: Afslutningsfest

DAGSPROGRAM

7.00	Vokning
7.45	Morgengymnastik
8.00-8.30	Morgenmad
8.30	Morgenorientering ved SLL
9.15-12.15	Gruppediskussion
12.30-13.00	Frokost
13.00-18.00	Fritid, evt forskellige tilbud på gruppernes initiativ
18.00-18.30	Aftensmad
20.00	Aftenpleksua

HILSEN TIL SOMMERLEJRENE FRA KAPs FORRETNINGSUDVALG

Kammerater!

Kommunistisk Arbejderpartis sommerlejre afholdes i en situation, hvor det internationalt såvel som nationalt trækker op til stiv kuling. Situationen i Sydøstasien er mere end faretruende. Socialimperialisterne og deres tro folk i Hanoi spænder buen til det yderste. Mere end nogensinde må det stå klart, at den sovjetiske supermagt intet middel skyer for at trænge USA tilbage i kampen om verdensherredømmet, at den sovjetiske supermagt gør sig enhver anstrengelse for at inddømme det socialistiske Kina, og at den sovjetiske supermagt bruger de sydøstasiatiske folk på den mest kyniske måde som brikker i spillet om indflydelsen i verden.

Nationalt, i vort eget land, fortsætter de kraftige angreb på arbejderklassens levevilkår. Det seneste indgreb fra regeringens og folketingets side er et af de groveste i mands minde.

Situationen kalder således i allerhøjeste grad på en bred mobilisering for at dæmme op for socialimperialismens krigstruende internationale offensiv og for at dæmme op for det hjemlige borgerskabs fortsatte og skærpede offensiv mod arbejderklassen.

Endnu engang må vi imidlertid konstatere, at de folkelige kræfter i verden og herhjemme er i defensiven. Det er det udgangspunkt, vi har for vor kamp. At lade, som om verdensrevolutionen og den tilsvarende danske ligger lige om hjørnet, vil være virkelighedsflugt. Det vil betyde simpelt forrædderi mod den langvarige og komplicerede forsvarskamp, som ligger forude.

Kommunistisk Arbejderparti har igennem de senere år sat alt ind på at se nøgternt og virkelighedsnært på såvel den internationale som den nationale klassekamps betingelser. Det er kommunisters pligt at se tingene i øjnene, ikke at stikke hovedet i busken.

Men samtidig er det kommunisters pligt ikke at hænge med hovedet, når det er ude af busken. Ebbe og flod i klassekampen er intet nyt. Og kommunisters evne til at kæmpe skal ikke mindst bevises, når betingelserne er svære.

KAPs aktiviteter siden sidste sommerlejre er et udmærket bevis på, at kommunister på én og samme tid erkender de barske vilkår, når de faktisk er barske, og går i modoffensiven. På sommerlejrene sidste år diskuterede vi vilkårene for at kaste partiet ud i en offensiv for den kommunistiske politik. Der var dengang en vis - forståelig - tvivl om, hvorvidt vi evnede det, om vi havde politik nok, om vi havde kræfter nok.

Forretningsudvalget er af den opfattelse, at næsten 100 procent af KAPs med-

lærner og sympatisører idag er overbeviste om, at vi faktisk godt kunne sætte en offensiv i gang, at vi faktisk havde godt hold på politikken inden for mange områder, og at vi havde kræfter til at sætte et fremstød i værk.

I februar afholdt partiet sin handlingsprogramkonference. Denne konference og diskussionen forud for den om forslaget til handlingsprogram viste, at partiet gennem en livlig og frugtbar demokratisk diskussion formåede at sammenfatte og udarbejde en kommunistisk politik inden for de mest centrale klassekampsområder. Handlingsprogramvedtagelsen var et solidt underlag for det videre fremstød for partiets samlede politik.

Derpå kom underskriftindsamlingen. I den forbindelse må forretningsudvalget komme med en selvkritik. Vi satte slutdatoen for indsamlingen til 1. september. Vi undervurderede derved partiets medlemmers og sympatisørers evne til disciplineret indsats omkring en kontant opgave. Det viste resultatet af indsamlingskampagnen allerede 1. maj. Derfor satte vi en ny afslutningsdato: den 23. juni. Og resultatet blev mere end 21 000 underskrifter mere end 2 måneder før den oprindelige slutdato!!!

Det er blevet sagt, at indsamlingen af opstillingsunderskrifter ikke i sig selv betyder, at partiets politik er nået langt ud. Der har jo været mange, ja, sikkert de fleste, som har skrevet under ud fra et demokratisk sindelag og ikke fordi de kendte eller endsigse sympatiserede med vor politik.

Vi er naturligvis helt enige i denne vurdering af underskriftindsamlingskampagnen. Den er kun et startskud. Men man skal ikke undervurdere startskud. Selv om kampagnen ikke førte til, at 21 000 mennesker greb vor politik, så var kampagnen et led i at markere partiets profil på nationalt plan og et led i at vise omverdenen, at KAP formår at løse en opgave aktivt, disciplineret, enigt og organiseret. Hvilket andet parti i Danmark ville med de ressourcer, vi har, kunne gøre noget sådant?

Men som sagt: Underskriftindsamlingskampagnen var et startskud. Det, det nu drejer sig om, er at komme skridtet videre. Nu skal partiet for alvor komme ud med handlingsprogrammet. Og vi skal formå at udnytte den kendsgerning, at vi inden længe er et opstillingsberettiget parti. Vi skal - for at sige det sådan - 'starte valgkampen' allerede nu. Vi skal anvende vor nye position i forhold til folketingsopstilling og arbejde i folketinget. Vi véd, at arbejderklassen lægger mærke til, hvad Anker og Henning Christoffersen og Wilhjelms og Jørgen Jensen og Gert Petersen foretager sig. Vi véd, at arbejderklassen mærker slagene fra Christiansborg. Og vi skal forholde os til de slag, vi skal afsløre og bekæmpe den krisepolitik, som administreres af regering og folketing. Vi skal, så langt kræfterne tillader os det, sætte ind på arbejdspladser, på uddannelsesstederne og i frontarbejdet med en mobilisering til kamp mod den truende krigsfare og mod borgerkabets krisepolitiske overgreb.

Vi skal bruge vores opstillingsberettigelse til at øge agitationen og propagan-
daen. Vi skal ikke stirre os blinde på Christiansborg-måneværerne. Naturligvis
ikke. Men vi skal med vor nye placering i det politiske liv udnytte de mulig-
heder, den parlamentariske debat giver til at gøre partiets politik ude omkring
kendt.

Sommerlejrene diskuterer antiimperialistisk arbejde, kvindepolitik, faglig po-
litik, uddannelsespolitik - og Kommunistisk Arbejderungdom diskuterer et frem-
stød for at udbrede den kommunistiske politik i arbejderungdommen. Det er de
store klodaer i partiets politiske handlingsprogram, som er oppe til diskus-
sion. Sommerlejrene skal uddybe politikken på de nævnte områder. Og de skal
mobilisere til politikken udbredelse.

Nok er sommerlejrene i år emneopdelte, men de forskellige politiske områder
hænger sammen, udgør en helhed af kommunistisk strategi og taktik. Fælles for
diskussionerne er, at man tager udgangspunktet i nødvendigheden af en modoffen-
siv over for såvel den internationale som den hjemlige offensiv mod arbejderkl-
sen og folkene. Fælles for diskussionerne er, at det er KAPs politik, der skal
nå længere ud på alle områder. Fælles for diskussionerne er, at man på alle
felterne både skal markere de socialistiske perspektiver og diskutere, hvordan
man skaber bredest mulig enhed omkring konkrete kampkrav, der peger fremad.
Hvordan samler vi stadig flere i kampen mod den overhængende socialimperiali-
stiske trussel om at kaste verden ud i en ny verdenskrig? Hvordan samler vi
flest muligt i kampen for at mobilisere de fagligt aktive til at sætte et mod-
stød ind mod borgerskabets krisepolitik? Hvordan samler vi flest muligt til en
bred kamp for kvindernes ligestilling? Hvordan slås forringelsen af de ud-
dannelsessøgendes levevilkår og disciplineringen af uddannelserne tilbage?
Alle disse problemer hænger sammen. De løses i den fælles kommunistiske po-
litik til modoffensiv mod supermagterne og mod kapitalen.

Kammerater! Fra det yderste højre til lederne i SF, DKP og VS vil et succe-
rigt fremstød for KAPs politik blive mødt med isolationsforsøg, med modoffen-
siv, med forvrængning af vor politik - og undertiden med måske ret så grove
metoder i forsøget på at splindre vort fremstød.

På det store plan ser vi, hvorledes højrekræfterne overhovedet søger samling.
SV-politikken er det vigtigste eksempel. Ølstrups åbenlyse flirt med åbne
fascistiske kræfter er et andet eksempel, der må mane til eftertanke.

På venstrefløjen ser vi, hvorledes SF, DKP og SE har en tendens til at samle
sig omkring linier, der på afgørende punkter er dramatisk modsatte vores. Vi
har set det i deres reaktion på Finns militære aktion mod Vietnam, ja, vi ser
det overhovedet i deres mere eller mindre åbenlyse støtte til Vietnams aggres-

sive politik. Og vi ser en tilsvarende samling de tre partier imellem i knæfaldet for Socialdemokratiet, i den stadige puden på, at Socialdemokratiet dog må besinde sig og 'se til venstre'.

I opfattelsen af verdensudviklingen og i opfattelsen af de politiske kræfter i Danmark er der således tale om en fundamental strategisk modsigelse mellem os og DKP, SF, VS. På ingen måde skal vi skjule disse fundamentale modsigelser. Tværtimod skal vi fremhæve dem og derigennem sejt og tålmodigt skabe grundlaget for, at de mange, der søger til venstre inden for arbejderklassen, efterhånden får øjnene op for socialimperialismens rette natur og for socialdemokratiets faktiske placering.

Samtidig skal vi være dygtige til på enkeltområder at skabe enhed, og selv om vi undertiden ikke opnår enhed lige præcis på det grundlag, vi helst vil, så kan det være rigtigt at gå ind i en enhed, som i hovedsagen peger fremad og inden for denne enhed stræbe efter at give enheden et bedre og rigtigere perspektiv.

Det er naturligvis meget abstrakt sagt. Men netop forholdet mellem en klar manifestation af partiets strategiske linie og en smidig enhedspolitik

bør være et centralt diskussionspunkt på sommerlejrene.

FREM FOR SUCCESRIGE OG FREMADRETTEDE DISKUSSIONER PÅ KAPS SOMMERLEJRE!

MULIGHEDERNE FOR AT ARBEJDE I DEN "BREDE, PROGRESSIVE KVINDEBEVÆGELSE".

Dette er et diskussionsoplæg om, hvordan KAP kan gå ind i den "brede, progressive kvindebevægelse, om hvordan vi kan arbejde der og om hvad...

PARTIETS KVINDEPOLITISKE ARBEJDE DET SIDSTE ÅRS TID

Partiets kvindepolitiske aktivitet har stået på nulpunktet siden vi trådte ud af Kvindefronten. Kvindekampen blev prioriteret lavt både i parti og udenfor. Med de kvindepolitiske diskussioner og vedtagelsen af CK-resolutionen i foråret 78 blev vi i stand til at begynde at arbejde mere målrettet med kvindeundertrykkelsen.

Vi fik et solidt grundlag at bygge vores praksis på. I det år, der er gået, er det kvindepolitiske arbejde så småt kommet i gang rundt omkring i kvindegrupper, i faglige grupper, i RSB, i ventelistegrupper, i P--pillegrupper osv.

Netop de to sidstnævnte områder er blevet prioriteret højt fra KAP's side. P--pillearbejdet i Silkeborg har været et godt eksempel på muligheden for bredt samlende kvindearbejde. Det vil jeg kort opsummere her.

P--PILLEARBEJDET I SILKEBORG

I nov. 78 blev arbejdet startet op. I byen var der ellers kvindepolitisk arbejde i gang nemlig en kvindegruppe dannet i 74. Vi tog kontakt til dem for at lave noget fælles om p--pillesagen. De havde ikke tid pga. diskussion om struktur osv., men to kvinder fra gruppen dukkede alligevel op. P--pillegr. bestod i løbet af 3-4 uger af 11 kvinder bl.a. tidligere medlemmer af Kvindefronten. De fleste i gruppen var dog uden "kvindepolitisk praksis".

KAP's berøringsflade til kvindebevægelsen i byen er ret bred, idet en stor del af kammeraterne i 74 var med til at danne den lokale kvindegruppe.

P--pillegr. satte sig på at få bred oplysning ud om sagen via folderuddeling og underskriftindsamling (på arbejdspladser, fagforeninger og Torvet). De lavede plancheudstilling, solgte bøger og mærkater og prøvede at skabe debat i den lokale presse. Ligeledes havde vi på SF's, DKP's og kvindegruppen 8.marts-arrangement et appel om sagen.

DET KVINDEPOLITISKE NIVEAU I GRUPPEN

Gruppens væsentligste arbejde var altså af oplysende art og en del med at flyve rundt med løbende og plakater. Det var både godt og dårligt. Godt fordi de kvinder, der er med, netop ønsker at være udadvendte. De vil gerne at der sker noget. Samtidig er det dårligt, at p--pillesagen er så stillestående. Man kan kun sprede oplysning og skabe debat. Hvad så, når det arbejde er gjort?? Er der for demobilisering er snubtende nær.

Samtidigt viste det sig ret hurtigt, at det kvindepol. niv. i gruppen var meget forskelligt. Gruppen er ret bredt sammensat både mht. alder og erhverv. Der er lærere, lærerstuderende, syerske, tidl. syerske nu skolearbejdsløs, hjemmehjælper. Der er meget få KAP'ere, en SF'er og resten er uorganiserede venstreorienterede folk.

De fælles erfaringer er, at alle på nær en har børn (1/2-14 år), og at alle på en eller anden måde har oplevet kvindeundertrykkelsen.

For at sikre at alle hele tiden var med, besluttede vi os for nogen faste ture: dagsorden (lavet på mødet), medediciplin, løbende kontakt til Kbhg hele tiden inddrage alle i arbejdet.

SLUDREGRUPPER??

Moderne var de først på mange præget

(af sludreg)

gruppetil, hvilket ikke

skal forstås negativt. P-pillesagen rev simpelthen op i den enkeltes privatliv. Og for at lære hinanden at kende var det udmærket med disk. om bla er prævention kvinders ansvar, hvorfor vil mænd altid bolle, er sex kun sjovt for mænd, lægebøger, prævention i socialistiske lande. Der blev ret hurtigt en fin stemning i gruppen. Så godt som alle kom hver 14. dag.

For at få perspektiv i arbejdet, og for at få vores disk. bredere ud, besluttede vi at lave et offentligt møde i marts. Mødet skulle dels handle om p-pillesagen dels om prævention. Det skulle først og fremmest være et debatmøde. Forfatteren Else Sander og en partiserende læge i Nyen skulle lægge op til disk. og der skulle være debatteater. De næste møder var præget af forberedelser til det off. møde. Alle havde sin opgave. Samtidig brugte vi møderne til at diskutere det oplæg, vi som gruppe skulle komme med. Det var meget gode disk., der var med til at højne gruppens niv.

DET OFFENTLIGE MØDE

Mødet samlede da også bredt. Kvinder i alle aldre og få mænd, ialt 70. Til sammenligning kunne 8. marts samle 100. Mødet viste, at behovet for noget udadvendt kvindearbejde i Silkeborg er der. Kvinder interesserer sig rent faktisk for spørgsmålet om prævention, da det for de flestes vedkommende er deres ansvar.

Mødets forløb var et varieret program med sange, teater, kaffe og kage, små pauser med tid til snak ved bordene. Debatten blev livlig uden antydning af hetz over for den mandlige læge, hvad vi frygtede. Stemningen var høj, da mødet afsluttedes. Der var en gejst for at gøre noget.

For p-pillegr. var det en klar sejr ligesom det var for partiet. Det viser os nemlig, at det er muligt dels at lave noget konkret bredt samf. kvindearbejde og samtidig få perspektivet med, at få sat p-piller og prævention sat i sammenhæng med kvindeundertrykkelsen.

DEN BREDE PROGRESSIVE KVINDEBEVÆGELSE I SILKEBORG

Vi har xxx rejst disk. i p-pillegruppen om at gå ind i Silkeborg Kvindegruppe. Det må ske snart, da vi hurtigt kan blive en konkurrent til dem antalmæssigt.

SK var for 3 år siden på ledt 100 medlemmer og lang mere udadvendt med aktioner og offentlige møder. Lige nu er gruppen optaget af strukturdisk. og disk. om hvad der skal prioriteres i kvindeskampen. Den ledende tendens i gruppen er feministisk og det er den, der demobiliserer gruppen. Gruppen er skrumpet ind til omkring 30, og mange i gruppen yrer ønske om at få gang i kvindeskampen igen og at få os med i SK.

Stemningen i p-pillegruppen er overvejende for at gå ind, selv om mange er trætte af den noget inaktive og "superbevidte" SK.

DEN STØRSTE FARE ER VOF

En måde at gå ind i den brede progressive kvindebevægelse er altså som her skitseret med p-pillegr. En anden kunne være at gå ind i RSB eller en lokalgr. fra starten.

Men hvad når vi er kommet ind? Hvad skal vi arbejde med der- hvordan gør vi- hvordan sikrer vi at netop "vores" kampkrav kommer i centrum??

Heldigvis har vi lært en masse af vores venstreopportunistiske arbejde i Kvindefronten, for det er venstreopportunister vi skal passe på ikke at blive. Den største vi kan begå overhovedet, er, at vi i vores iver efter at lave noget udadvendt arbejde, stormer af sted og overrør og undervurderer de områder af kvindeundertrykkelsen, som det er svære t at arbejde med og som i følge mange "ikke er værd at bruge så meget tid på": den ideologiske og seksuelle undertrykkelse.

Det vil sige, at vi som kommunister må forstå at bruge vores kvindepolitiske grundlag konkret. Kvindeskamp er ikke kun faglig kamp eller kamp for

flere daginstitutioner eller kamp for længere barselsorlov, nej kvindekampen er langt mere omfattende. Den er en del af hele klassens kamp på alle områder. Derudover er den en kamp mod arbejdsdelingen i arbejderklassen, altså en kamp for at få manden til at tage sin del af ansvaret for hjem og børn. Kampen skal tages i hjemmene, og kampen skal tages op inden for partiets egen række. Kvindeundertrykkelsen i partiet er en vigtig grund til at partiets kvindearbejde har fået lov til at ligge stille i et par år.

Når vi går ind i etablerede kvindegrupper må vi ikke være bange for at tage fat på den ideologiske og seksuelle undertrykkelse. Selv om det sidder på rygmarven at "man er vel ikke feminist. Og hvad nytter sludre grupper os, der vil mobilisere kvinderne for revolutionen".

Dagligdagen former sig nu en gang sådan for kvinderne at de stadig er undertrykt på en masse områder. Vi er piskede til at tage fat om den materielle, den ideologiske og den seksuelle undertrykkelse. Intet mindre. På det niveau hvor vi kan få mange med.

VI MÅ ARBEJDE FLEKSIBELT

Vi skal kunne arbejde både udadvendt med de prioriterede emner, og indadvendt med den enkeltes problemer. Altså forene det politiske med det private.

Måske vil det indebære at vi en periode er indadvendte for at hjælpe den enkelte ud af nogle problemer. Vi kan også være indadvendte med skoling om f.eks. kvinder og krise, som vi har snakket helt konkret om i p-pillegr.

Indadvendt kan jo tit være en forudsætning for at være udadvendt på en slagkraftig måde. Man kan jo fint komme videre ved at offentliggøre noget af det, som man har arbejdet med: artikler, teater, møder.

Men det er vigtigt at komme ud på gader og stræder. I den lokale Silkeborg avis har der f.eks. været en debat om de bare piger på bagsiden. Det er jo oplagt som kvindegruppe at lave plæcheudstilling på Torvet og være til at skabe debat om kvindeundertrykkende reklamer. Man kan forsøge at presse avisen til at holde op, eller kræve at Brugsen holde op med reklamebilleder af mere eller mindre påklædte kvinder i forførende undertøj.

På samme måde når vi går igang med karantæneramte forældre. Det er jo ikke nok at læse cirkulærer fra staten. Vi må ud med vores viden til arbejderklassen, og få fat karantæneramte.

Ligesådan ispejgsmål om prævention. Arbejdet i Silkeborg skal følges op. Vi må kræve gratis prævention af kommunen.

Mulighederne for at blive en pressionsgruppe er uendelige.....

KAMPENS FOLJEGRUBER I DEN BREDE KVINDEBEVÆGELSE

Det, der bliver rigtig svært, er at finde retningen og holde den. Arbejdet i den brede kvindebevægelse er svært og vil bestandig kræve stillingtagen til kvindekampens udøvelse.

Og her må vi som kommunister forstå at lede, vel at mærke ud før en rigtig masseindføje. For dels har vi at gøre med meget forskellige niveauer og dels har vi at gøre med kvinder der ikke alle er vant til at formulere sig og arbejde samarbejdsorienteret netop pga kvindeundertrykkelsen. Dem kan vi så let som inngensik komme ned med vores analyser og teori. Og så taber vi kvindekampen på prævet.

Ug vurderer, at vores muligheder i kvindebevægelsen i dag er store. Vi har et godt grundlag og meget lidt praksis. Det sidste skal vi igang med nu. Sedt om f.eks. mobiliseret kvindebevægelsen noget. Men viljen og ønsket om at kæmpe er der stadig hos 100'ler af kvinder. Og undertrykkelsen af arbejderkvindernes under krisen er langt tydeligere.

Vi må nu så komme igang!!!!!!!!!!!!

Anna

UDBRYD DET DÆRLIGE TRYK
(SOMMERLEJRE 7)

TIL DELTAGERNE PÅ KAP,s SOMMERLEJR 1979 !

Du har tilmeldt dig KAP,s sommerlejr 79.

Den lejr du har tilmeldt dig er ikke nødvendigvis den du kommer på. Det skyldes at tilmeldingerne har fordelt sig meget ujævnt på de forskellige lejre og derfor har vi rokeret lidt om. Hvis dette af en eller anden grund genere dig meget, må du skrive til os snarest.

Du er altså tilmeldt LEJRE 1376LEJREN i uge... 31
og dit tilmeldingsnummer er 1521, HUSK DET !!

Det skal du bruge ved din indskrivning i stedet for dit navn.

Når du ankommer til lejren vil du blive indskrevet. Det rummer at du får tildelt et navn (herom senere), et gruppenummer, et sovested, betaler for opholdet og modtager evt. andre oplysninger.

Alle deltagere bliver som sagt inddelt i grupper. Grupperne er udgangspunkt for det politiske arbejde og vil besuden blive tildelt praktiske opgaver - eksempelvis madlavning, rengøring, morgenvækning osv.

Lejren som helhed har en på forhånd valgt ledelse, Sommerlejrledelse (SLL) - ligesom grupperne på forhånd har udpegede gruppeledere. Henvend dig til din gruppeleder, hvis du er i tvivl om noget.

OM LEJREN :

Grunden til at KAP afholder sommerlejr hvert år er først og fremmest at de er vigtige redskaber til at bringe den kommunistiske politik fremad i sin udvikling og udbredelse. I år er det diskussioner af den politik KAP har på de områder der er valgt som emner på de forskellige lejre. For at få diskussionerne til at være fremadrettet, må vi diskutere hvordan den kommunistiske politik på disse områder står mål med vores erfaringer ?

Og hvordan den bliver udbredt i den danske arbejderklasse ?
Hvordan kan vi i det daglige medvirke aktivt til at udbrede politikken på det område du har valgt at diskutere på sommerlejr 79 ?

Det vedlagte oplæg vil være det udgangspunkt KAP lægger frem til diskussion for denne lejr. Du bør læse dette oplæg igennem, læse det kritisk, stille oplæget sammen med dine erfaringer og spørgsmål, og se det hele i forhold til de spørgsmål sommerlejren lægger op til diskussion. Lad være med at fortvivle, hvis der er noget, du ikke kan overskue. Intet er så svært som at sidde alene og klare store problemer. Husk derimod at tvivl, kritik og spørgsmål frem på lejren. Sammen med gruppen og resten af lejren kan selv meget vanskelige spørgsmål løses.

Tidspunkter, transport samt nogle praktiske oplysninger.

Sommerlejren ligger ca. 4 til 5 km. fra Hvalsø.

Lejren starter Lørdag den 28. Juli kl. 12.00-12.30

Der er følgende måder at komme til lejren på.

Fællestransport: (for dem der har tilmeldt sig inden lejren)

Afgang fra Københavns Hovedbanegård på pladsen ud for Tivoli.

Bussen kører præcis kl. 10.30 . Kom i god tid, der er kun en afgang

Desuden vil der være mulighed for at få transporteret barnevogne, bagage osv. med til lejren.

Forventet hjemkomst Lørdag den 4. August kl. ca. 15.00

Cykel og knallert :

Brug vedlagte kort til at komme frem efter.

Tog :

Der vil være afhentning på Hvalsø Station kl. ca. 12 - 12.30

Eget køretøj med nummerplade : (se lejrens RA reglement)

Af sikkerhedsmæssige årsager vil det ikke være muligt at pakere ved lejren. Find en pakeringsplads i Hvalsø og gå til Stationen der vil være afhentning, se tidspunkt ovenfor.

På lejren vil der forefindes en "købmand", der har de nødvendigste ting. Bogbutikken OKTOBER vil have en filial på lejren med klassikere og anden relevant litteratur. Desuden vil der være en sundhedsansvarlig, som vil have de nødvendige førstehjælpsmidler.

HUSK FØLGENDE:

TELTV

LUFFTMADRAS , SOVEPOSE, OG LOMMELYGTE.

VARMT TØJ , REGNTØJ , OG TOILETSAGER.

MADPAKKE TIL DEN FØRSTE DAG (køkken vil først være klar anden dag)

KRUS.

MUSIKINSTRUMENTER OG SANGBOGER.

VEL MØDT PÅ RØD SOMMERLEJR 1979

SIKKERHEDSFORANSTALTNINGER PÅ SOMMERLEJRENE.

Mange der har stiftet bekendtskab med KAPere udover kontakten på arbejdspladsen eller uddannelsesstedet, har sikkert studset over de dæknave, der f.eks. bliver anvendt på partiets sommerlejre, over den megen omtale af personer i koder, f.eks. initialer, og den varsomme omgang med navne, adresser og telefonnumre.

Dette er imidlertid ikke udtryk for et forsøg på at gøre det hele mere spændende ved at lege røvere og soldater. Det er heller ikke udtryk for uærlighed. Det er nogle simple forholdsregler, partiet tager, fordi KAP ved, at borgerskabet på trods af sin demokratiske facade giver sig af med registrering af revolutionære. Og KAP tager den borgerlige statsmagts handlinger så alvorligt, at vi forsøger at beskytte vore medlemmer, vore ledelser og vore sympatisører mest muligt for at sikre partiets muligheder for at virke også hvis udviklingen skærpes så meget, at KAP f.eks. illegaliseres.

Fængslingen af kommunisterne under Danmarks besættelse er herhjemme det tydeligste historiske eksempel på, at man bør tage sådanne sikkerhedsforanstaltninger alvorligt.

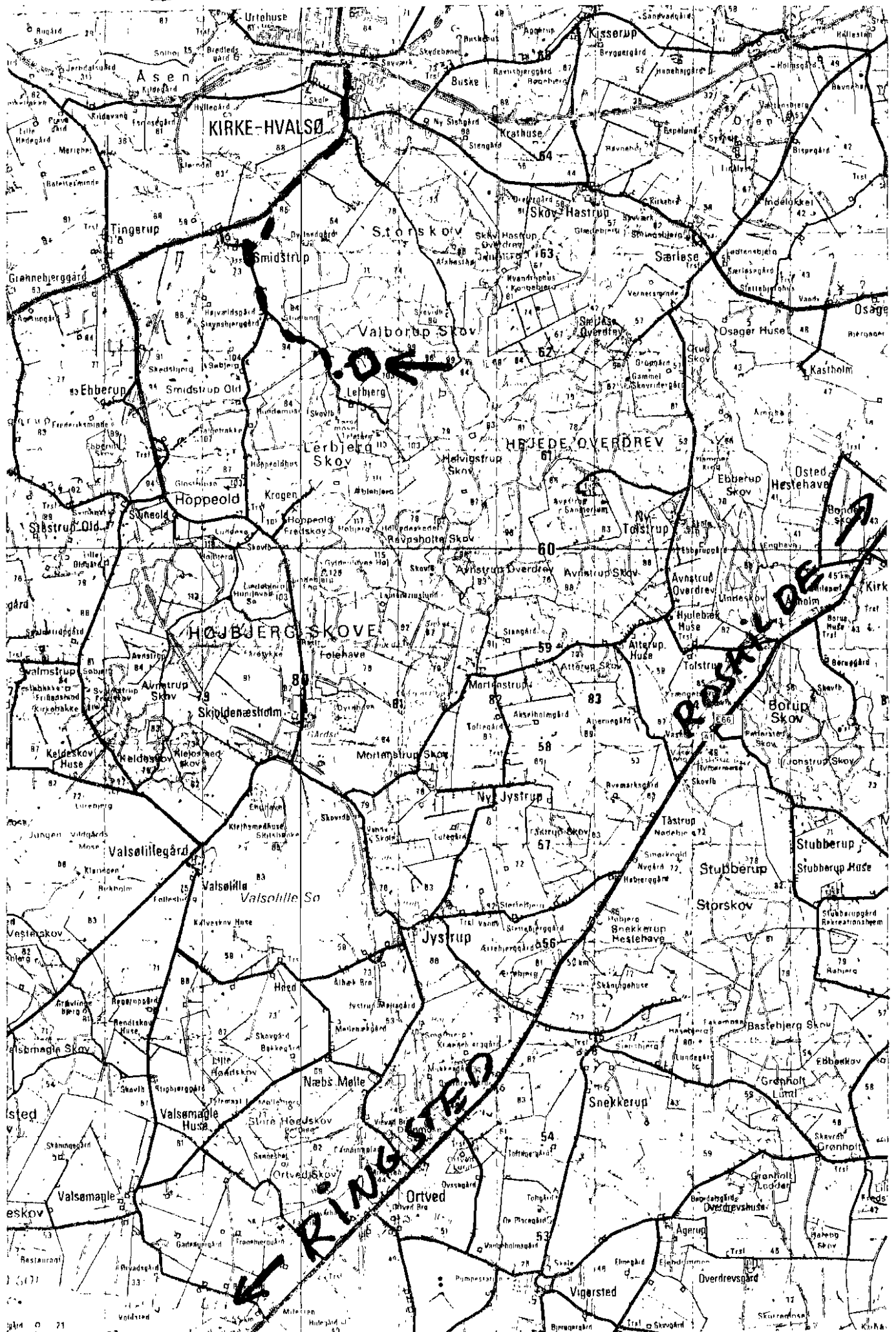
Men vi mener også at klassekampen dagligt giver os eksempler på, hvor vigtigt det er med en vågen omgang med navne adresser, informationer etc.: Mexicanersagen viste klart hvor langt efterretningstjenesterne går. Berufsverbod er et andet eksempel. Vi har kendskab til skoleinspektører der kontakter lærerseminarierne for at forhøre sig om en ny ansøgers politiske aktivitet i studietiden. De mange politiske fyringer er et tredje eksempel. Så som de fire politisk fyrede fra Activ stillads Service og den fyrede tillidsmand fra fragtmanshallen i Glostrup.

Derfor står vi fast ved, at det er nødvendigt at overholde en række sikkerhedsforanstaltninger på sommerlejrene. Lejrene er arrangeret i KAPs navn, og alle ved derfor at der er forsamlet mange medlemmer og sympatisører.

Nedenstående retningslinier skal derfor følges af alle der deltager på KAPs sommerlejre:

- Alle vil ved ankomsten til lejren få et navneskilt med et dæknavn. Dæknavne skal bruges overalt og på hele lejren igennem.
- Sørg for, at dit navn eller initialer ikke står på ting du har med på lejren.
- Alle skal have sygesikringsbevis med, da der kan opstå situationer, hvor der er brug for dette, men bær det altid på dig.
- Det vil ikke blive tilladt at komme på lejrene med køretøjer med nummerplader på, uden forudgående tilladelse fra sommerlejrsekretariatet, Studiestræde 24, 1455 K. (01) 15 21 33.
- Bliver der nødvendigt at folade lejren i lejrperioden, skal dette ske efter aftale med sommerlejrledelsen. (Dette vil især gælde arbejdsløse der skal hjem og stemple. Meddel derfor ved ankomsten, hvornår der er.)
- Telefonsamtaler til og fra lejren er kun tilladt efter aftale med sommerlejrledelsen.

LERBJERG LEJREN

København den 28.6.79

Til dig der skal på kvinde-
politisk sommerlejr,

du har nu alt nødvendigt forberedelsesmateriale til de kvindepolitiske sommerlejre. Debatoplægget om seksualpolitikken kunne desværre ikke nå, at komme med i det offset-trykte sommerlejr hæfte. Derfor et særskilt papir. For at råde bod på, at dette tilsendte oplæg ikke er trykt sammen med de øvrige debatoplæg, sætter vi på at få bragt en kronik i Arbejderavisen om seksualpolitikken snarest. Det er godt at så mange som muligt deltager i debatterne om familie -og seksualpolitik - selv om disse debatter kun kører organiseret på de kvindepolitiske lejre.

Vi vil tilsidst gøre dig opmærksom på, at der er sket en fejl i opsætningen i det offset-trykte hæfte. Efter side 46, spalte 2 nederst, skal du læse det der står på side 51, spalte 1 fra ("Hvilke krav skal vi prioritere"), side 51 spalte 2 samt side 52 spalte 1. Derefter fortsætter du på side 47 og deruda'.....

God læse -og debatlyst!

KAP's sommerlejrsekretariat.